

8. juni 2020

Samlenotat (vedrørende sektorretsakter) FEU 16. juni 2020

- 1) Forslag til Genopretningsfacilitet
KOM(2020)408 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 2) Forslag til InvestEU-program
KOM(2020)403 18
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Forslag til Solvensstøtteinstrument under den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)
KOM(2020)404 36
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 4) Forslag til Instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse
KOM(2020)409 43
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Forslag til genopretningsfacilitet

KOM (2020) 408

1. Resume

Kommissionen har 28. maj 2020 offentliggjort forslag til dels en genopretningsfacilitet, hvorfra der ydes finansiel assistance til modtagerlande, og dels et genopretningsinstrument, som tilvejebringer finansiering til bl.a. genopretningsfaciliteten.

Forslagene er led i en pakke af forslag til EU's flerårige finansielle ramme 2021-27 (MFF) og genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

Forslaget til genopretningsfacilitet har til formål at fremme EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, forbedre EU-landenes robusthed, tilpasningsevne, imødegå sociale og økonomiske konsekvenser af COVID-19-krisen, styrke den grønne og digitale omstilling samt styrke økonomisk vækst og arbejdspladser.

Forslaget til en genopretningsfacilitet indebærer, at der kan gives finansiel assistance til landene i form af direkte støtte (bevillinger) og/eller udlån. Direkte støtte tildeles på basis af en fordelingsnøgle og skal ikke tilbagebetales af det land, som modtager støtten. Lån skal tilbagebetales af det land, som modtager støtten. Den samlede finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten kan ifølge forslaget udgøre op til 560 mia. euro (2018-priser), heraf 310 i direkte støtte og 250 i lån. Den samlede finansielle assistance svarer til ca. 4,2 pct. af EU-landenes BNP i 2018, mens direkte støtte og lån svarer til hhv. 2,3 pct. og 1,9 pct. af EU-landenes BNP.

Alle EU-lande kan komme i betragtning til finansiel assistance i form af direkte støtte og/eller udlån fra genopretningsfaciliteten. Et land, som ønsker at modtage finansiel assistance, skal ansøge herom ved at udarbejde en genopretningsplan til Kommissionen, som oplister reformer og investeringer, hvortil den finansielle assistance ydes. Udbetaling af den finansielle assistance til et land er betinget af, at landet løbende opnår milepæle og målsætninger fastsat i landets genopretningsplan. Opnås milepæle og målsætninger ikke, frafalder udbetaling af finansiel assistance til landet.

Forslaget til genopretningsinstrument indebærer, at Kommissionen på vegne af EU-landene kan optage lån på kapitalmarkeder mv. (udsteder obligationer) med sikkerhed i EU-budgettet. De af Kommissionen optagne lån under genopretningsinstrumentet tilbagebetales af alle EU-lande vha. modtagerlandets tilbagebetaling af lån samt EU-landenes bidrag til EU's budget, jf. Kommissionens reviderede MFF-forslag også fremsat 28. maj 2020.

Forslagene forventes at have negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark sammen med de andre EU-lande vil skulle bidrage til at tilbagebetale de af Kommissionen optagne lån og ikke i samme omfang forventes at modtage direkte støtte.

Forslagene om genopretningsfacilitet og –instrument er på dagsordenen for ECOFIN 9. juni 2020, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 29. maj 2020. Formandskabet har endnu ikke fremlagt kompromisforslag. Det Europæiske Råd og evt. eurotopmøde ventes 19. juni

2020 at have en overordnet drøftelse af Kommissionens forslag til MFF og genopretning i lyset af COVID-19 offentliggjort 27.-29. maj 2020.

Der henvises til dagsordenspunkt om EU's flerårige finansielle ramme 2021-2027 for uddybning vedr. forslag til genopretningsinstrument.

2. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) opfordrede 26. marts 2020 EU's finansministre til at komme med forslag til at imødegå COVID-19-krisens hidtil usete karakter.

Finansministrene nåede 9. april 2020 til enighed om en rapport med forslag til DER. Rapporten anfører bl.a., at man er enige om at arbejde med en genopretningsfond ("Recovery Fund"), der skal understøtte genopretningen af EU-landenes økonomier. Genopretningsfonden skal levere finansiell assistance gennem EU-budgetprogrammer og sikre solidaritet med de hårdest ramte EU-lande. Genopretningsfonden skal være midlertidig, målrettet og stå mål med de ekstraordinære omkostninger ved den aktuelle krise og hjælpe med at sprede omkostningerne over tid gennem passende finansiering.¹

Forslaget supplerer allerede besluttede fælleseuropæiske tiltag til at adressere COVID-19-krisen, herunder EU-instrument til finansiell assistance til nationale lønkompressionsordninger o.l. (SURE), en garantifond under den europæiske investeringsbank (EIB) samt lån fra eurolandenes fælles lånefond (ESM), som indebærer finansiell assistance for i alt 540 mia. euro.

Kommissionen har på den baggrund den 28. maj 2020 fremlagt forslag til en genopretningsfacilitet og et genopretningsinstrument²:

- Et forslag til en forordning om en **genopretningsfacilitet** ("Recovery and Resilience Facility")³. Forslaget til genopretningsfacilitet fremsættes med hjemmel i EU-traktatens (TEUF) artikel 175. Denne artikel indebærer, at forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige EU-beslutningsprocedure. Rådet træffer beslutning om forslaget med kvalificeret flertal.
- Et forslag til en forordning om et **genopretningsinstrument** ("Next Generation EU"), som tilvejebringer finansiering til genopretning i lyset af COVID-19-krisen, herunder finansiering af genopretningsfaciliteten. Forslaget til genopretningsinstrument fremsættes med hjemmel i TEUF artikel 122. Rådet træffer beslutning om forslaget med kvalificeret flertal.

¹ Link til rapport af 9. april 2020: <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2020/04/09/report-on-the-comprehensive-economic-policy-response-to-the-covid-19-pandemic/>.

² Link til Kommissionens hjemmeside om genopretningsplan for EU: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response/recovery-plan-europe_en samt https://ec.europa.eu/info/publications/mff-2021-2027-sectoral-acts_en.

³ Forslaget træder i stedet for Kommissionens forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram ("European Reform Support Programme" – ERSP) fremsat 31. maj 2018, som trækkes tilbage. Det træder også i stedet for eurobudgetinstrumentet ("Budgetary Instrument for Competitiveness and Convergence" – BICC).

Kommissionen har derudover 28. maj 2020 fremsat ændringsforslag til beslutning om EU's egne indtægter (KOM (2020) 445). Det foreslås bl.a. at give Kommissionen bemyndigelse til at optage lån på kapitalmarkeder mv. mhp. at tilvejebringe finansiering til genopretningsinstrumentet. Beslutningen vedtages af EU-landene med enstemmighed og efterfølgende ratifikation i medlemslandenes nationale parlamenter med hjemmel i TEUF artikel 311.

3. Formål og indhold

Forslagene til genopretningsfacilitet og genopretningsinstrument omfatter alle EU-lande og er en del af en pakke af forslag vedr. EU's flerårige finansielle ramme 2021-27 (MFF) og genopretning af landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

Genopretningsfacilitet

Centrale elementer i forslaget til genopretningsfacilitet er:

- Formål og anvendelsesområde
- Finansiell assistance
- Planer for genopretning og robusthed
- Udbetaling og suspension
- Rapportering, information og kommunikation
- Komplementaritet, overvågning og evaluering
- Bekæmpelse af svindel og korrupsion
- Hjemmel og beslutningsprocedure

Formål og anvendelsesområde

Forslaget har til formål at fremme EU's økonomiske, social og territorial samhørighed, grøn og digital omstilling, sundhed, konkurrenceevne, robusthed, produktivitet, uddannelse og kompetencer, forskning og udvikling, smart, bæredygtig og inkluderende vækst, arbejdspladser og investeringer samt finansiell stabilitet.

Forslagets formål skal opnås gennem finansiell assistance samt reformer og investeringer som fastlagt i de planer for genopretning og robusthed, som landene iht. forslaget hver især skal udarbejde for at opnå finansiell assistance ("Recovery and Resilience Plans" – herefter 'genopretningsplaner').

Forslagets formål om finansiell assistance til reformer og investeringer skal opnås i tæt samarbejde mellem Kommissionen og landene.

Finansiell assistance

Forslaget indebærer, at der fra genopretningsfaciliteten kan gives finansiell assistance til EU-landene i form af direkte støtte ("financial contribution") og/eller i form af udlån. Direkte støtte skal ikke tilbagebetales af det land, som modtager støtten. Lån skal tilbagebetales af det land, som modtager lånet.

Den samlede finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten kan ifølge forslaget udgøre op til 560 mia. euro (2018-priser), heraf 310 i direkte støtte og 250 i lån, *jf. tabel 1*. Den samlede finansielle assistance svarer til ca. 4,2 pct. af EU-landenes BNP.

Tabel 1
Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet

Finansiell assistance	Mia. euro (2018-priser)	Andel (pct. af EU27 BNP i 2018)	Mia. euro (løbende priser)
Direkte støtte	310	2,3	334,95
- Heraf i perioden fra ikrafttræden – 31. december 2022	186	1,4	200,97
- Heraf i perioden 1. januar 2023 – 31. december 2024	124	0,9	133,98
Lån (i perioden fra ikrafttræden – 31. december 2024)	250	1,9	267,96
I alt	560	4,2	602,91

Kilde: Kommissionens forslag og egen tilvirkning.

Direkte støtte ("financial contribution")

Den direkte støtte skal understøtte, at modtagerlandene hver især gennemfører deres genopretningsplaner og de reformer og investeringer, som er fastlagt heri. Direkte støtte ydes på betingelse af, at modtagerlande opnår milepæle og målsætninger iht. sin genopretningsplan og en afgørelse herom, *jf. afsnit nedenfor*.

Der fastlægges for hvert EU-land en nominel øvre grænse for direkte støtte fra genopretningsfaciliteten til landet, *jf. bilag 1*. Grænsen udregnes efter en fordelingsnøgle, som tager højde for landenes andel af EU's samlede befolkning, bruttonationalindkomst (BNP) pr. indbygger og ledighedsprocent. Nøglen er baseret på tal for 2015-19. Et lands øvre grænse for direkte støtte er højere, jo større landets befolkning er, jo lavere dets BNP pr. indbygger er, og jo højere ledighedsprocent landet har sammenlignet med andre lande.

Direkte støtte på mindst 60 pct. (mindst 186 mia. euro) af den samlede direkte støtte gøres tilgængelig for landene i perioden fra genopretningsfacilitetens ikrafttræden indtil 31. december 2022. I perioden 1. januar 2023 til 31. december 2024 kan Kommissionen vælge også at gøre direkte støtte tilgængelig. Den samlede direkte støtte vil blive gjort tilgængelig i rater iht. en offentliggjort kalender, som vil følge det europæiske semester.

Udbetaling vil afhænge af det enkelte lands gennemførelse af tiltagene i landets genopretningsplan.

Udlån

Kommissionen kan indtil 31. december 2024, på anmodning fra et EU-land, tildele landet et lån fra genopretningsfaciliteten til at understøtte gennemførelse af landets genopretningsplan. Lån skal finansiere nye reformer og investeringer, ud over dem som finansieres af direkte støtte.

Et lands anmodning om et lån skal indeholde begrundelse herfor og påvise et større finansieringsbehov forbundet med de reformer og investeringer, som er fastlagt i landets genopretningsplan, end hvad der finansieres af den direkte støtte.

Et lån til et land kan ikke være større end forskellen mellem det skønnede samlede finansieringsbehov forbundet med landets genopretningsplan og landets øvre nominelle grænse for direkte støtte.

Lånet skal udbetales i rater og på betingelse af landets indfrielse af milepæle og målsætninger for reformer og investeringer fastlagt i genopretningsplanen. Lån til et land kan som udgangspunkt højst udgøre 4,7 pct. af landets bruttonationalindkomst (BNI), idet Kommissionen i ekstraordinære situationer kan beslutte at yde et endnu større lån.

Vilkårene for lån fastlægges i en låneaftale mellem Kommissionen og det pågældende land. Låneaftalen skal bl.a. fastlægge det lånte nominelle beløb (i euro), den gennemsnitlige løbetid, perioden, hvor lånet er tilgængeligt, prisvilkår (rente mv.), det højeste antal rater, som lånet kan udbetales i, samt en plan for tilbagebetaling. Modtagerlandet skal betale Kommissionens omkostninger ved at tilvejebringe lån. Forslaget indeholder således ikke en præcisering af lånenes vilkår, herunder renter m.v., der fastlægges i den enkelte låneaftale.

Genopretningsplaner

Alle EU-lande kan komme i betragtning til finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten i form af direkte støtte og/eller udlån. Et land, som ønsker at modtage finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten i et givet år, skal udarbejde en genopretningsplan, som skal udgøre et supplement til landets nationale reformprogram. Genopretningsplanen for et givet år (fx 2021) skal afleveres til Kommissionen på et tidspunkt i perioden fra 15. oktober året inden (fx 2020) til 30. april i det pågældende år (fx 2021), *jf. bilag 2*. Det vil indebære, at der tidligst kan udbetales midler fra genopretningsfaciliteten i løbet af 2021.

Indhold af genopretningsplan

Et lands genopretningsplan skal særligt:

- **Begrunde og forklare genopretningsplanen**, herunder hvordan landespecifikke udfordringer og prioriteter identificeret som led i EU-landenes økonomiske samarbejde (**det europæiske semester**) forventes adresseret.
- Forklare, hvordan genopretningsplanen styrker landets **vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske og sociale robusthed, imødegår økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, og bidrager til økonomisk, social og territorial samhørighed og konvergens**.
- Forklare, hvordan tiltagene i genopretningsplanen kan forventes at bidrage til den **grønne og digitale omstilling** og udfordringer forbundet hermed.

- **Opliste milepæle, målsætninger og give en indikativ tidsplan** for gennemførelse af **reformer over en periode på højst fire år** og for gennemførelse af **investeringer over en periode på højst syv år**.
- Begrunde **skøn for de samlede omkostninger** forbundet med reformer og investeringer omfattet af genopretningsplanen, herunder hvordan omkostningerne står mål med den forventede effekt på økonomien og beskæftigelse.
- Indeholde information om **anden EU-finansiering**, hvis relevant.
- Forklare **sammenhængen mellem tiltagene** i genopretningsplanen.
- Redegøre for tiltag til at sikre en **effektiv gennemførelse** af genopretningsplanen, herunder gennem fastsættelse af milepæle, målsætninger og relaterede indikatorer.
- **Anmode om lån** og fastsætte dertil forbundne milepæle, hvis relevant.

I et lands forberedelse af sin genopretningsplan kan landet anmode Kommissionen om at assistere med at opnå dialog med andre lande for at opnå kendskab til deres erfaringer med at udarbejde genopretningsplaner. Et land kan desuden anmode om teknisk assistance til udarbejdelse af en genopretningsplan.

Vurdering af genopretningsplan

Kommissionen skal vurdere et EU-lands genopretningsplan i tæt samarbejde med det pågældende land. Kommissionen skal i den forbindelse tage højde for information om landet, der er opnået som led i det europæiske semester, landets begrundede anmodning om finansiel assistance samt anden relevant information, herunder særligt information indeholdt i landets nationale reformprogram og i dets nationale energi- og klimahandlingsplan.

Kommissionen skal generelt vurdere vigtigheden af og sammenhængen mellem tiltagene i et lands genopretningsplan og bidrag til den grønne og digitale omstilling og skal i den forbindelse tage hensyn til flg. kriterier:

- Genopretningsplanen kan forventes **effektivt at bidrage til at adressere landets udfordringer** som identificeret i anbefalingerne til landet som led i det europæiske semester.
- Genopretningsplanen indeholder tiltag, som er effektive bidrag til den **grønne og digitale omstilling** og til udfordringer forbundet hermed.
- Genopretningsplanen kan forventes at have en **varig virkning for det pågældende land**.
- Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands **vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske og sociale robusthed, imødegå økonomiske og sociale konsekvenser af krisen og til økonomisk, social og territorial samhørighed**.
- Et lands begrundelse for, at størrelsen af finansieringsbehovet forbundet med dets genopretningsplan er **rimeligt og plausibelt og står mål med den forventede effekt på økonomien og beskæftigelsen**.

- Genopretningsplanen indeholder tiltag til at gennemføre **reformer og offentlige investeringer**, der repræsenterer samhørighedsfremmende tiltag.
- De af landet foreslåede tiltag er tilstrækkelige til at sikre en **effektiv gennemførelse af genopretningsplanen**.

Forslaget til genopretningsfacilitet fastlægger retningslinjer for Kommissionens vurdering og afgørelse om genopretningsplaner, herunder et vurderingssystem for at fremme gennemsigtighed og effektivitet.

Afgørelse om genopretningsplan

Kommissionen træffer afgørelse om et EU-lands genopretningsplan inden for fire måneder efter, at landet har afleveret planen. Afgørelsen træffes af Kommissionen i form af en implementerende retsakt, hvor alle EU-lande inddrages.⁴

Såfremt Kommissionen ifm. sin afgørelse godkender genopretningsplanen, skal afgørelsen nævne de reformer og investeringer, som landet skal gennemføre, herunder milepæle og målsætninger, samt størrelsen af den direkte støtte, som landet tildeles. Derudover skal afgørelsen fastlægge, hvordan den direkte støtte udbetales i rater, definere perioden i hvilken genopretningsplanen skal gennemføres, angive indikatorer til at vurdere opfyldelsen af milepæle og målsætninger samt redegøre for rammerne for Kommissionens adgang til de informationer og data, som ligger til grund for genopretningsplanen.

Såfremt et land anmoder om lån, skal afgørelsen fastlægge lånebeløbet samt de reformer og investeringer, som lånet skal finansiere.

Kommissionens afgørelse operationaliseres via en bilateral aftale mellem Kommissionen og det pågældende land.

Afgørelsen om direkte støtte til et land bestemmes på baggrund af landets genopretningsplan og dens skøn for de samlede omkostninger forbundet med gennemførelse af planen. Det sker på følgende vis:

- Såfremt en genopretningsplan godkendes, og når de af landet skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen svarer til eller er større end landets nominelle øvre grænse for direkte støtte, tildeles landet **direkte støtte svarende til den øvre grænse for støtte til dette land**.
- Såfremt en genopretningsplan godkendes, og når de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen er mindre end landets nominelle øvre

⁴ Afgørelsen træffes iht. en komitologiprocedure, hvor Kommissionen vedtager en implementerende retsakt efter inddragelse af EU-landene. Der anvendes under komitologiproceduren en undersøgelsesprocedure, som indebærer, at såfremt et kvalificeret flertal af EU-landene støtter Kommissionens forslag til implementerende retsakt, så skal Kommissionen vedtage retsakten. Hvis et kvalificeret flertal af lande er imod forslaget til implementerende retsakt, så kan Kommissionen ikke vedtage retsakten. Hvis der ikke er noget kvalificeret flertal for eller imod forslaget til implementerende retsakt, så kan Kommissionen enten vedtage retsakten eller foreslå en ny ændret retsakt.

grænse for direkte støtte, tildeles landet **direkte støtte svarende til de skønnede omkostninger**.

- Såfremt en genopretningsplan ikke godkendes, idet den ikke lever op til kriterierne herfor, tildeles et land **ingen direkte støtte**.

Såfremt et lands genopretningsplan ikke godkendes, skal Kommissionen tilvejebringe en begrundelse for sin afgørelse.

Ændring af genopretningsplan

Et land kan anmode Kommissionen om at ændre sin afgørelse om en genopretningsplan, såfremt milepæle og målsætninger, helt eller delvist, ikke længere er opnåelige for landet pga. objektive omstændigheder.⁵ Et land kan i den forbindelse foreslå at ændre sin genopretningsplan eller aflevere en ny.

Såfremt Kommissionen vurderer, at landets begrundelse for at ændre sin genopretningsplan eller aflevere en ny er retfærdiggjort, skal der træffes afgørelse herom inden for fire måneder efter aflevering af en ændret eller ny plan.

Såfremt Kommissionen vurderer, at landets begrundelse ikke er retfærdiggjort, skal anmodningen afvises – ligeledes inden for fire måneder.

Udbetaling og suspension

Betalinger til et EU-land under genopretningsfaciliteten i form af direkte støtte og/eller udlån kan generelt suspenderes, såfremt landet vurderes at afvige væsentligt fra EU's regler om økonomisk styring, som fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser for en række EU-fonde under delt forvaltning (CPR).

Betalinger fra genopretningsfaciliteten skal ske i form af EU-budgetbevillinger og er betinget af, at finansiering er til rådighed.

Efter opnåelse af milepæle og målsætninger iht. et lands genopretningsplan og afgørelsen herom kan landet på halvårlig basis anmode Kommissionen om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån. Kommissionen træffer inden for to måneder beslutning om, hvorvidt anmodningen imødekommes.

Hvis en anmodning om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån godkendes, træffer Kommissionen beslutning om udbetaling.

Såfremt en anmodning om udbetaling af direkte støtte og/eller udlån ikke godkendes, så suspenderes udbetalingen enten helt eller delvist. Suspensionen løftes, når et land måtte nå sine milepæle og målsætninger.

Såfremt et lands udbetaling suspenderes og landet ikke inden for seks måneder gør betragtelige fremskridt med at nå sine milepæle og målsætninger, aflyses den direkte

⁵ Der gives i forslaget ikke eksempler på, hvad objektive omstændigheder kunne være.

støtte og/eller udlån. Landet kan inden for to måneder fra Kommissionens konklusion om aflysning af den finansielle assistance gøre indsigelse mod beslutningen.

Rapportering, information og kommunikation

Et modtagerland skal hvert kvartal i regi af det europæiske semester rapportere om fremskridt med sin genopretningsplan. De kvartalsvise rapporter skal på passende vis afspejles i et lands årlige nationale reformprogram.

Kommissionen skal tilsende Rådet og Europa-Parlamentet information om afgørelser om landenes genopretningsplaner.

Modtagere af finansiell assistance skal tilvejebringe offentlig information om tiltag og resultater samt modtaget assistance.

Kommissionen skal ligeledes kommunikere om tiltag under genopretningsfaciliteten, herunder om tiltag og resultater.

Komplementaritet, overvågning og evaluering

Kommissionen og EU-landene skal sikre komplementaritet, synergi, samhørighed og konsistens mellem genopretningsfaciliteten og andre instrumenter på EU-niveau samt tiltag på nationalt niveau, herunder regionalt niveau.

Kommissionen skal overvåge gennemførelse og fremskridt med at opnå formålene med genopretningsfaciliteten. Det skal i den forbindelse sikres, at data til at overvåge gennemførelsen af tiltag og resultater indsamles effektivt og rettidigt.

Kommissionen skal årligt udarbejde en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af genopretningsfaciliteten. Rapporten skal indeholde information om fremskridt med landenes genopretningsplaner, samt beløb som anvendes fra genopretningsfaciliteten.

Kommissionen skal fire år efter, at genopretningsfaciliteten er etableret, udarbejde en uafhængig evaluering, ligesom genopretningsfaciliteten uafhængigt og endeligt skal evalueres ikke senere end ved udgangen af 2030. Evalueringen skal tilgå Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, samt Det Europæiske Regionsudvalg. Det skal særligt evalueres, om og i hvilket omfang formålene med genopretningsfaciliteten er opnået, effektivitet i brugen af ressourcer, den europæiske merværdi og den fortsatte relevans af alle genopretningsfacilitetens formål og tiltag. Hvor relevant skal evalueringen følges af et forslag fra Kommissionen til at ændre forordningen.

Den endelige vurdering skal foretage en helhedsvurdering af genopretningsfaciliteten og dens langsigtede effekt.

Bekæmpelse af svindel og korruption

Forslaget skal efterleve EU's finansforordning, som fastlægger de finansielle regler for EU's budget. Det indebærer bl.a., at EU's finansielle interesser skal beskyttes mod svindel, korruption og uregelmæssigheder.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan i den forbindelse foretage administrative undersøgelser, herunder inspektioner på stedet (on-site), af hvorvidt der er sket svindel, korruption eller andre former for ulovlige handlinger. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan efterforske og retsforfølge svindel og andre kriminelle handlinger forbundet med EU-midler. Enhver, som modtager EU-midler, skal samarbejde fuldt ud med Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret (ECA) om opklaring og adgang mhp. at beskytte EU's finansielle interesser.

Genopretningsinstrument

Forslaget til et genopretningsinstrument ("Next Generation EU", KOM (2020) 441) tilvejebringer finansiering til en række særskilte forslag i regi af Kommissionens reviderede MFF-forslag og skal ses i lyset af COVID-19-krisen.

Forslaget til genopretningsinstrument indebærer, at Kommissionen på vegne af EU-landene optager lån på kapitalmarkeder mv. (udsteder obligationer) med sikkerhed i EU-budgettet. De af Kommissionen optagne lån tilbagebetales af alle EU-lande vha. modtagerlandes tilbagebetaling af lån samt EU-landenes bidrag til EU's budget.

Det låneprovenu, der tilvejebringes af genopretningsinstrumentet, vil tilgå EU-budgettet som formålsbestemte indtægter. Det indebærer, at udgifter finansieret hermed ikke medregnes under EU's udgiftslofter.

Låneprovenuet, der opnås under genopretningsinstrumentet, kan anvendes til finansiel assistance i form af direkte støtte, garantier og udlån. I forslaget til et genopretningsinstrument afsættes samlet 750 mia. euro til finansiel assistance (2018-priser), heraf ca. 433 mia. euro til direkte støtte, ca. 67 mia. euro til garantiprovisioner og 250 mia. euro til lån, *jf. tabel 2*.

De ca. 433 mia. euro i direkte støtte er fordelt på 310 mia. euro til genopretningsfaciliteten og ca. 123 mia. euro til andre EU-instrumenter. De ca. 67 mia. euro til hensættelser (garantiprovisioner) anvendes til at afdække risiko ved øgede EU-garantier under program til fremme af investeringer i EU-landene (InvestEU), *jf. særskilt dagsordenspunkt*, et solvensinstrument til rekapitalisering af virksomheder i regi af den europæiske fond for strategiske investeringer (EFSD), *jf. særskilt dagsordenspunkt*, og EU's fond for bæredygtig udvikling (EFSD+). De 250 mia. euro til lån anvendes alene under genopretningsfaciliteten.

Tabel 2

Forslag til genopretningsinstrument – tilvejebringelse og fordeling af finansiel assistance, 2018-priser

Genopretningsinstrument (tilvejebringe finansiel assistance for 750 mia. euro)		
Direkte støtte (433,2 mia. euro)	Hensættelser til garantier (66,8 mia. euro)	Udlån (250 mia. euro)
Genopretningsfacilitet: 310 mia. euro	InvestEU: 30,3 mia. euro	Genopretningsfacilitet: 250 mia. euro
Andre instrumenter: 123,2 mia. euro	EFSI/solvensstøtteinstrument: 26 mia. euro	
	Andre garantier: 10,5 mia. euro	

Anm.: Genopretningsfacilitet, InvestEU, EFSI/solvensstøtteinstrument samt andre instrumenter/garantier. Der henvises til separat dagsordenspunkt om revideret flerårig finansiel ramme (MFF) 2021-27, Invest EU og EFSI/solvensstøtteinstrument for uddybning heraf.

Kilde: Kommissionens forslag til genopretningsinstrument.

De fælles EU-lån, der udmøntes til direkte støtte i en række særskilte forslag, tilbagebetales af alle EU-lande via bidrag til EU's budget fra 2028 og skal senest være tilbagebetalt ved udgangen af 2058.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har udtalt sig om fælleseuropæiske tiltag i lyset af COVID-19, herunder en genopretningsfacilitet. Europa-Parlamentet støtter en genopretningsfacilitet, som er baseret primært på direkte støtte.⁶

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslagene tilfører EU-merværdi og respekterer nærhedsprincippet, henset til at formålene med forslagene ifølge Kommissionen bedre kan opnås på EU-niveau frem for EU-landene på egen hånd.

Regeringen finder, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslagene er forordninger, som vil være direkte gældende i EU-landene.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslagene har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslagene må forventes at have negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark ikke kan forvente at modtage direkte støtte fra genopretnings-

⁶ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/eu-affairs/20200506STO78509/plenary-highlights-recovery-fund-contingency-eu-budget-tracing-apps>.

faciliteten eller andre programmer finansieret af genopretningsinstrumentet i et omfang, som svarer til den andel af den direkte støtte, som Danmark skal bidrage med til genopretningsinstrumentet.

Direkte støtte til andre EU-lande vil alt andet lige reducere Danmarks statsfinansielle handlerum og indebære statsfinansielle overførsler mellem landene. Udlån fra genopretningsfaciliteten forventes alene at have negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, i det omfang lånene ikke tilbagebetales af modtagerlande.

De endelige statsfinansielle konsekvenser vil afhænge af en samlet MFF-aftale.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene kan på den ene side have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, i det omfang assistancen bidrager til genopretning af økonomierne i modtagerlandene, som Danmark har samhandel med.

På den anden side kan det have negative samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark, at den finansielle assistance gør brug af ressourcer, som ellers kunne have understøttet økonomisk aktivitet i Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslagene kan have erhvervsøkonomiske konsekvenser. De kan potentielt styrke erhvervslivets rammevilkår. Sådanne konsekvenser skal generelt ses i tæt sammenhæng med de mulige statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landenes nærmere holdning til forslagene kendes endnu ikke. Der ventes i drøftelserne bl.a. fokus på balancen mellem direkte støtte og lån, fordelingsnøglen samt den oveordnede størrelse af genopretningsfaciliteten og –instrumentet.

Nogle EU-lande støtter en genopretningsfond af en meget betydelig størrelse og stiller som krav, at fonden baseres på landenes fælles optagelse af lån, der udmøntes i form af direkte støtte og overførsler mellem lande.

Andre lande ønsker en fond, som har en mere begrænset størrelse, og som er baseret på lån og ikke direkte støtte og overførsler mellem lande. Nederlandene, Sverige, Østrig og Danmark har 23. maj 2020 fremlagt et bud på en midlertidig genopretningsfond, hvor den finansielle assistance er i form af lån på favorable vilkår til hårdest ramte lande og ikke direkte støtte.

Tyskland og Frankrig offentliggjorde 18. maj 2020 et forslag til genopretning af landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen, herunder forslag til en genopretningsfond. Fonden skal ifølge Tyskland og Frankrig finansiere EU-budgetudgifter

for 500 mia. euro og rettes mod sektorer og regioner hårdest ramt af krisen. Den skal styrke landenes økonomier og investeringer, særligt i den grønne og digitale omstilling samt i forskning og innovation. Fonden skal målrettes COVID-19-krisen og være et ekstraordinært tiltag. Fonden skal finansieres inden for rammerne af EU-budgettet og ligge ud over den næste MFF for perioden 2021-27.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Europa står i en ny økonomisk situation, hvor EU-landene skal være solidariske. Regeringen vil udvise solidaritet og finder det grundlæggende vigtigt for Danmark, at økonomierne i de øvrige EU-lande kommer bedst muligt ud af krisen. Regeringen støtter derfor initiativer til at adressere COVID-19-krisen på såvel nationalt niveau som EU-niveau. Der er allerede vedtaget store og vidtgående EU-initiativer på over 4000 mia. kr. med dansk støtte.

Regeringen støtter også etableringen af en genopretningsfacilitet og et genopretningsinstrument og arbejder for, at forslagene udformes på en hensigtsmæssig måde, herunder bidrager til genopretning af EU-landenes økonomier og fastholder landenes ansvar for en sund national økonomisk politik.

Ud fra ønsket om solidaritet i Europa støtter regeringen forslaget om, at den finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten fokuseres på de lande, som er hårdest ramt af COVID-19-krisen. Regeringen støtter ligeledes forslaget om, at midlerne særligt skal bidrage til den grønne og digitale omstilling.

Regeringen lægger stor vægt på, at forslagene til genopretningsfacilitet og -instrument bliver midlertidige og målrettet økonomisk genopretning efter COVID-19-krisen. Der lægges stor vægt på at sikre forslagenes midlertidighed, og at forslagene er engangstiltag, som afspejler den aktuelle exceptionelle økonomiske krise, og ikke skaber præcedens. Der lægges stor vægt på, at forslagene afgrænses klart fra det ordinære EU-budget.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om, at finansiell assistance baseres på landenes genopretningsplaner, hvor landene fastlægger deres tiltag for at opnå formålene med assistancen, herunder styrkelse af vækst og beskæftigelse og investeringer i grøn omstilling m.v.

Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet og -instrument indebærer et principielt nyt skridt i EU-samarbejdet om økonomisk politik, idet forslagene indebærer fælles optagelse af EU-lån mhp. *direkte støtte* til EU-lande.

Regeringen er generelt særdeles skeptisk over for fælles gæld til finansiering af direkte støtte, som vil indebære gældsfinansierede overførsler mellem landene. Gældsfinansieret direkte støtte kan potentielt svække landenes tilskyndelse til at føre sund og holdbar national økonomisk politik, herunder finanspolitik, som sikrer, at landene selv kan håndtere kriser og understøtte vækst og beskæftigelse.

Regeringen lægger derfor stor vægt på en genopretningsfacilitet, der bidrager til den økonomiske genopretning med størst mulig vægt på lån til modtagerlandene på attraktive vilkår, samt at den direkte støtte reduceres i omfang ift. Kommissionens forslag. Det vil være en solidarisk løsning.

Det skal generelt sikres, at modtagerlandene efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper, og at der ikke sker svindel, korrupsion eller anden form for kriminalitet i forbindelse med den finansielle assistance.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rapporten fra udvidet eurogruppe 9. april 2020 til EU's stats- og regeringschefer vedr. fælleseuropæiske tiltag til håndtering af COVID-19 blev forelagt Folketingets Europaudvalg 6. april 2020 forud for udvidet eurogruppe 7.-9. april 2020.

Rapporten blev også forelagt Europaudvalget 21. april 2020 ved en særskilt gennemgang af den endelige rapport.

Samlenotat og skriftlig forelæggelse om økonomiske effekter af COVID-19 og politiktiltag tilgik Europaudvalget 15. april 2020 ifm. uformelt ECOFIN 16. april 2020.

Samlenotat om genopretningsfond tilgik Europaudvalget 12. maj 2020 forud for ECOFIN 19. maj 2020.

Samlenotat om Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet og genopretningsinstrument af 28. maj 2020 tilgik Europaudvalget 29. maj 2020 forud for ECOFIN 9. juni 2020.

Samlenotat om forberedelse af eurotopmøde og Det Europæiske Råd tilgik Europaudvalget 3. juni 2020 forud for udvidet eurogruppe 11. juni 2020.

Bilag 1: Fordeling og finansiering af nominel direkte støtte til EU-lande**Tabel 3****Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet – mulig nominel direkte støtte til EU-lande**

Land	1) Fordelingsnøgle (pct.)	2) Øvre grænse for direkte støtte (mia. euro) (løbende priser)	2) Øvre grænse for direkte støtte (mia. euro) (2018-priser)
AT	0,95	3,19	2,95
BE	1,55	5,20	4,82
BG	1,98	6,62	6,13
CY	0,35	1,17	1,08
CZ	1,51	5,05	4,68
DE	6,95	23,28	21,55
DK	0,56	1,86	1,72
EE	0,32	1,09	1,00
EL	5,77	19,31	17,87
ES	19,88	66,58	61,62
FI	0,71	2,37	2,20
FR	10,38	34,76	32,17
HR	1,98	6,62	6,13
HU	1,98	6,63	6,14
IE	0,39	1,31	1,21
IT	20,45	68,48	63,38
LT	0,89	2,99	2,77
LU	0,03	0,11	0,10
LV	0,70	2,34	2,17
MT	0,07	0,24	0,23
NL	1,68	5,61	5,20
PL	8,65	28,97	26,81
PT	4,16	13,94	12,91
RO	4,36	14,59	13,51
SE	1,24	4,16	3,85
SK	1,98	6,63	6,14
SI	0,55	1,83	1,69
EU27	100,00	334,95	310,00

Kilde: Kommissionen.

Bilag 2: Proces for genopretningsplan

Tabel 4

Proces for tildeling af finansiel assistance fra genopretningsfaciliteten

Skridt – genopretningsplan og finansiel assistance	Timing
Et EU-land som ønsker finansiel assistance (direkte støtte, lån) udarbejder og afleverer en genopretningsplan til Kommissionen sammen med sit nationale reformprogram	Genopretningsplaner kan afleveres i perioden 15. oktober til 30. april det efterfølgende år
Kommissionen træffer afgørelse om genopretningsplanen	Inden for fire måneder efter aflevering
Hvis genopretningsplan godkendes, så indgår Kommissionen og land aftale som operationaliserer afgørelsen	Efter afgørelse er truffet
Land fremsætter anmodning om direkte støtte og/eller udlån som led i gennemførelse af genopretningsplaner og opnåelse af milepæle og målsætninger	Anmodninger om udbetalinger kan fremsættes halvårligt
Kommissionen vurderer lands anmodning og om milepæle og målsætninger er opnået	Inden for to måneder efter anmodning om udbetaling
- Positiv vurdering af anmodning	Beslutning om udbetaling af finansiel assistance
- Negativ vurdering af anmodning	Udbetaling af finansiel assistance suspenderes. Land gives en måned til evt. at gøre indsigelse
	Korrigerende tiltag skal tages inden for seks måneder fra suspension
Land skal tage korrigerende tiltag for at ophæve suspension af finansiel assistance	Kommissionen beslutter, om korrigerende tiltag er tilstrækkelige. Land meddeles beslutning og gives to måneder til evt. at gøre indsigelse
	Den finansielle assistance aflyses, såfremt vurderingen fortsat er negativ
Skridt – ændring af genopretningsplan	Timing
Et land kan ændre alle aflevere en ny genopretningsplan, hvis milepæle og målsætninger heri ikke længere er opnåelige pga. objektive omstændigheder	På ethvert tidspunkt i perioden hvor genopretningsplanen gennemføres
Kommissionen træffer afgørelse om en ændret eller ny genopretningsplan	Inden for fire måneder efter aflevering af ændret/ny genopretningsplan

Kilde: Kommissionens forslag og egen tilvirkning.

Dagsordenspunkt 2: Forslag til InvestEU-program

KOM(2020)403

1. Resume

Kommissionen har 29. maj 2020 fremlagt et forslag til forordning om oprettelse af et InvestEU-program.

Forslaget er en del af en pakke af forslag vedr. EU's flerårige finansielle ramme ("Multiannual Financial Framework", MFF) for 2021-2027 samt genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

Forslaget er baseret på InvestEU-forslaget af 7. juni 2018, som samtidig trækkes tilbage, og lægger fortsat op til at oprette et investeringsprogram bestående af tre dele: 1) en investeringsfond – InvestEU-fonden, der skal fremme investeringer på basis af en garanti fra EU's budget, 2) et InvestEU-rådgivningsorgan, som kan yde teknisk bistand til projektudvikling, 3) en InvestEU-portal, som skal være en lettilgængelig database til promovning af projekter, der har brug for finansiering.

InvestEU-fonden er baseret på en garanti fra EU-budgettet til finansielle partnere for finansierings- og investeringsaktiviteter, f.eks. Den Europæiske Investeringsbank (EIB), som opfylder InvestEU-fondens mål og kriterier for støtte. På baggrund af garantien fra EU-budgettet kan EIB og øvrige finansielle partnere fx give lån til konkrete virksomheders investeringsprojekter, som ikke kan finansieres på markedsvilkår, fx grundet en høj risiko for tab, men som kan være samfundsøkonomisk rentable. InvestEU-fonden afdækker således risikoen for de finansielle partnere via EU-budgetgarantien og derigennem for private og offentlige investorers investeringer mhp. at tilskynde dem til at investere.

Der er overordnet tale om en genfremsættelse af det kompromisforslag, som Rådet og Europa-Parlamentet i april 2019 opnåede en delvis aftale om i form af generel enighed om alle elementer undtagen budgetrelaterede elementer. De budgetrelaterede elementer, herunder størrelsen på garantien og udgifter til InvestEU-rådgivningsplatformen, InvestEU-portalens mv., forhandles som led i Kommissionens reviderede forslag til den næste MFF for 2021-2027. Med det nye forslag øges det samlede udgiftsniveau for InvestEU ift. det oprindelige forslag for at imødekomme et højere investeringsbehov og usikkerhed i lyset af COVID-19-krisen. Herunder øges garantien fra EU-budgettet fra 38 mia. kr. til ca. 75,2 mia. kr. i løbende priser mhp. at øge mobiliseringen af offentlige og private investeringer fra 650 til samlet 1.000 mia. euro. Samtidig udvides programmets fokusområde til også at omfatte investeringer, der styrker EU's uafhængighed af tredjelande for strategiske vigtige teknologier eller og forsyninger.

Investeringsperioden for InvestEU-fonden vil fortsat være 2021-2027. Det nye samlede udgiftsniveau for InvestEU for 2021-2027 er ca. 35,4 mia. euro i løbende priser.

Heraf udgør 33,8 mia. euro en hensættelse til en EU-garantifond til at understøtte garantien til InvestEU-fonden på ca. 75,2 mia. euro, ca. 725 mio. euro vedrører udgifter til InvestEU-rådgivningsplatformen, InvestEU-portalens mv., og op til 900 mio. euro vedrører udgifter til EU-deltagelse i en evt. kapitaludvidelse i den Europæiske Investeringsfond (EIF).

Af udgifterne dækkes 1 mia. euro af formålsbestemte indtægter sfa. tilbagebetalinger og inddrivelses ifm. eksisterende finansielle instrumenter og den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), hvormed den foreslåede budgetvirkning for InvestEU udgør ca. 34,4 mia. euro i løbende priser (ca. 31,6 mia. euro i 2018-priser). Ca. 33 mia. euro i løbende priser (ca. 30,3 mia. euro i 2018-priser) foreslås finansieret af midler fra genopretningsinstrumentet, jf. særskilt dagsordenspunkt. De resterende ca. 1,4 mia. euro (ca. 1,3 mia. euro i 2018-priser) foreslås finansieret under MFF 2021-2027.

Regeringen støtter generelt formålet med Kommissionens InvestEU-forslag, som er at fremme investeringer, vækst, beskæftigelse, bæredygtighed og konkurrenceevne i EU, herunder særligt i lyset af den aktuelle krisesituation. Regeringen støtter Kommissionens ønske om at mindske EU's afhængighed af tredjelande for strategisk vigtige teknologier og forsyninger, men finder samtidigt, at et europæisk fokus på at sikre større forsyningsikkerhed ikke må lede til protektionisme.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde 7. juni 2018 forslag til forordning om oprettelse af et InvestEU-program, KOM(2018)439. Formålet med programmet var at fremme investeringer og virksomheders adgang til finansiering i EU og særligt indenfor følgende områder 1) bæredygtig infrastruktur, 2) forskning, innovation og digitalisering, 3) små og mellemstore virksomheder (SMVer), 4) sociale investeringer og færdigheder.

InvestEU-programmet (herefter InvestEU) skulle med 2018-forslaget bestå af tre dele: 1) en investeringsfond – InvestEU-fonden, der skal fremme investeringer på basis af en garanti fra EU's budget, 2) et InvestEU-rådgivningsorgan, som kan yde teknisk bistand til projektudvikling, 3) en InvestEU-portal, der skal synliggøre investeringsprojekter i hele EU.

InvestEU-fonden skulle ifølge 2018-forslaget erstatte eksisterende finansieringsinstrumenter fra MFF 2014-2020, herunder den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, EFSI, (også kaldet "Juncker-planen") mhp. at have ét samlet EU-investeringsstøtteprogram. Samtidig skulle InvestEU-fonden have én samlet forvaltningsstruktur med ét regelsæt mhp. at skabe en mere strømlinet investeringsstøtte i EU med bedre udnyttelse af EU-budgettets ressourcer.

Kommissionen vurderede ifm. 2018-forslaget, at InvestEU-fonden ville kunne mobilisere samlet op til 650 mia. euro i private og offentlige investeringer via garantier på 47,5 mia. euro, heraf 38 mia. euro fra EU-budgettet og 9,5 mia. euro fra finansielle partnere, f.eks. EIB.

InvestEU-rådgivningsorganet skulle samle forskellige eksisterende rådgivningsorganer til ét rådgivningsorgan for projektudviklingsstøtte.

InvestEU-portalen skulle være en lettilgængelig database til promovning af projekter, der har brug for finansiering.

Rådet og Europa-Parlamentet opnåede i april 2019 en delvis aftale om et kompromisforslag om InvestEU i form af enighed om alle elementer undtagen budgetrelaterede elementer (herunder størrelsen på garantien og udgifter til InvestEU-rådgivningsplatformen, InvestEU-portalen mv.).

Kommissionen har 29. maj 2020 formelt trukket 2018-forslaget tilbage og fremlagt et nyt forslag om oprettelse af et InvestEU-program, KOM(2020)403.

Det nye forslag er en del af en pakke af forslag til EU's flerårige finansielle ramme ("Multiannual Financial Framework", MFF) for 2021-2027 og genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

Forslaget om InvestEU af 29. maj 2020 er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 175, stk. 3, hvorefter der kan vedtages særlige tiltag mhp. at styrke EU-landenes samhørighed ud over strukturfondene, hvis der vurderes behov herfor.

Forslaget er endvidere fremsat med hjemmel i TEUF artikel 173, hvorefter der kan træffes afgørelse om specifikke foranstaltninger vedr. udvikling af konkurrenceevne uden harmonisering af EU-landenes love og administrative bestemmelser.

Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Formålet med InvestEU er at fremme investeringer og virksomheders adgang til finansiering i EU.

Det nye forslag afspejler kompromisforslaget af april 2019, men øger bl.a. størrelsen af InvestEU ift. Kommissionens oprindelige forslag. Kommissionen foreslår således, at garantien fra EU-budgettet under InvestEU-fonden øges fra 38 mia. euro til ca. 75,2 mia. euro i løbende priser, hvormed Kommissionen vurderer, at InvestEU-fonden vil kunne mobilisere samlet op til 1.000 mia. euro (mod før 650 mia. euro) i private og offentlige investeringer.

Herudover forslås udgifter til InvestEU-rådgivningsorganet, InvestEU-portalen og andre ledsageforanstaltninger vedr. InvestEU øget fra 525 mio. euro til ca. 725 mio. euro i løbende priser. Som noget nyt foreslår Kommissionen også, at der afsættes midler i EU-budgettet for op til 900 mio. euro i løbende priser, så EU evt. kan øge sit kapitalindskud i den Europæiske Investeringsfond (EIF). EIF er en del af EIB-gruppen sammen med EIB og specialiserer sig i finansiering til mikro- og små og mellemstore virksomheder.

Forslaget lægger op til igangsættelse 1. januar 2021 og en investeringsperiode frem til 31. december 2027 svarende til MFF-perioden 2021-27.

Kommissionen begrundet bl.a. forslaget om at øge størrelsen af InvestEU med et generelt højere investeringsbehov og øget usikkerhed som følge af COVID-19-krisen.

Forslaget skal fremme finansierings- og investeringsaktiviteter inden for følgende områder: 1) bæredygtig infrastruktur, 2) Forskning, innovation og digitalisering, 3) små og mellemstore virksomheder (SMV'er), 4) sociale investeringer og færdigheder, 5) strategiske investeringer.

Prioritetsområde 1-4 svarer til 2018-forslaget, mens prioritetsområde 5 er nyt. Det nye InvestEU-forslag lægger således som noget nyt op til, at InvestEU skal fremme finansierings- og investeringsaktiviteter i strategisk vigtige teknologier mhp. at styrke EU's uafhængighed af tredjelande samt sikre EU's globale konkurrenceevne på længere sigt. Fokus vil blandt andet være at fremme investeringer i den digitale og grønne omstilling samt f.eks. kritisk infrastruktur og nøgleteknologier samt lægemiddelproduktionen.

Investeringer under det nye prioritetsområde skal primært målrettes virksomheder, som er etableret og opererer i EU, og hvis aktiviteter vurderes strategisk vigtige for den digitale og grønne omstilling eller ligger inden for f.eks. kritisk infrastruktur og forsyninger, nøgleteknologier samt lægemiddelproduktionen. Endvidere lægger Kommissionen op til, at konkrete investeringsprojekter også kan inkludere såkaldte "vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse" (*Important Project of Common European Interests*, IPCEI) eller andre projekter af lignende karakter.

Kommissionen begrundet bl.a. forslaget om at udvide prioritetsområdet med, at COVID-19-krisen ifølge Kommissionen har vist, at strategisk vigtige teknologier og værdikæder i EU er væsentligt afhængig af udenlandske producenter, hvilket hæmmer den europæiske økonomis forsynings- og modstandsdygtighed generelt og særligt i en krisesituation som COVID-19. Endvidere er forslaget på linje med bl.a. Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 om "En ny industristrategi for Europa", KOM(2020)102.

Der lægges i forslaget forsat (som i kompromisforslaget) op til, at InvestEU skal omfatte følgende tre elementer, *jf. også nedenfor*:

- a) InvestEU-fonden, der skal fremme investeringer på basis af en garanti fra EU-budgettet.
- b) InvestEU-rådgivningsorganet, som kan yde teknisk bistand til projektudvikling.
- c) InvestEU-portalen, som skal være en lettilgængelig database til at promovere projekter, der har brug for finansiering.

Nedenfor beskrives ovenstående tre elementer samt ændringer i disse, som det nye forslag indebærer. Der henvises generelt til grund- og nærhedsnotat oversendt til Europaudvalget 24. juli 2018 om forslag til et InvestEU-program for uddybning

samt samlenotatet oversendt til Europaudvalget 1. marts 2019 forud for ECOFIN 12. marts 2019.

a) InvestEU-fonden

Én samlet investeringsstøtteprogram, InvestEU-fonden

Med InvestEU-fonden etableres ét samlet EU- investeringsstøtteprogram, der skal fremme investeringer i EU, og som erstatter 14 eksisterende finansieringsinstrumenter i EU-budgettet fra MFF'en for 2014-2020⁷, herunder EFSI. Ifølge Kommissionen skal det bidrage til en mere effektiv investeringsstøtte i EU og bedre udnyttelse af EU-budgettets ressourcer. Samtidig vil InvestEU-fonden have én samlet forvaltningsstruktur med ét regelsæt, der bl.a. skal bidrage til bedre muligheder for at supplere med andre EU-støtteprogrammer, fx strukturfondsmidler.

Finansiering

Kommissionens *oprindelige forslag af 2018* lagde op til, at InvestEU-fonden skulle baseres på en garanti på i alt 38 mia. euro fra EU-budgettet til finansielle partnere, herunder EIB, understøttet af en konkret hensættelse fra EU-budgettet på 15,4 mia. euro (dvs. en hensættelsessats på 40 pct. af EU-budgetgarantien). De finansielle partnere skulle dertil selv bidrage med garantier på 9,5 mia. euro så der samlet stilles garantier for 47,5 mia. euro, *jf. tabel 1*.

Kommissionen lægger i det *nye forslag* op til, at InvestEU-fonden skal baseres på en garanti på i alt ca. 75,2 mia. euro fra EU-budgettet til finansielle partnere, herunder den Europæiske Investeringsbank (EIB), som vurderes at mobilisere offentlige og private investeringer for ca. 1.000 mia. euro. EU-budgetgarantien forslås understøttet af en konkret hensættelse fra EU-budgettet på 33,8 mia. euro, dvs. en hensættelsessats på 45 pct. af EU-budgetgarantien. Kommissionen vurderer, at der behov for en højere hensættelsessats sfa. højere markedsrisiko i lyset af COVID-19-krisen. Kommissionen bemærker, at de finansielle partnere dertil selv skal bidrage med garantier på 12,5 mia. euro, så der samlet stilles garantier for 87,5 mia. euro, *jf. tabel*.

Kommissionen lægger i det nye forslag derudover op til, at der afsættes midler i EU-budgettet for op til 900 mio. euro, så EU kan deltage i evt. kapitaludvidelse i den Europæiske Investeringsfond (en del af EIB-gruppen sammen med EIB), der specialiserer sig i finansiering til mikro- og små og mellemstore virksomheder. Dette skal sikre, at EIF fortsat kan spille en væsentlig rolle ift. at støtte investeringer i EU (og i InvestEU). Kommissionen bemærker, at EU (repræsenteret ved Kommissionen) ved en evt. kapitaludvidelse bør kunne opretholde dens nuværende EIF-ejerandele.⁸

⁷ Se liste over eksisterende EU finansieringsinstrumenter, der samles under InvestEU, *jf. bilag 1*.

⁸ EU ved Kommissionen har pt. EIF-ejerandele for 29,7 pct. (svarende til 1,3 af 4,5 mia. euro), EIB ejer 59,1 pct., mens de resterende 11,2 pct. ejes af finansielle institutioner fra EU, UK og Tyrkiet.

Anvendelse af EU-budgetgarantien

Forslaget indebærer en garanti fra EU-budgettet til finansielle partnere, særligt EIB, for finansierings- og investeringsaktiviteter, som opfylder InvestEU-fondens mål og kriterier for støtteberettigelse, jf. særskilt afsnit nedenfor.

På baggrund af garantien fra EU-budgettet kan EIB og øvrige finansielle partnere fx give lån til konkrete virksomheders investeringsprojekter, som ikke kan finansieres på markedsvilkår, fx grundet en for høj risiko for tab, men som kan være samfundsøkonomisk rentable. EU-garantien dækker således evt. tab for de finansielle partnere fx i tilfælde af manglende tilbagebetaling på lån, hvis en virksomhed går i betalingsstandsning. InvestEU-fonden afdækker således risikoen for de finansielle partnere via EU-budgetgarantien og derigennem for private og offentlige investorer investeringer mhp. at tilskynde dem til at investere.

Kommissionens forslag lægger fortsat op til, at EU-budgetgarantien under InvestEU kan ydes til EIB og andre finansielle institutioner som f.eks. Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), Verdensbanken, Europarådets Udviklingsbank (CEB), Den Nordiske Investeringsbank (NIB) m.fl. og nationale erhvervsfremmende banker (i Danmark f.eks. Vækstfonden).⁹

På linje med kompromisforslaget af april 2019 skal EIB-gruppen have eneadgang til 75 pct. af EU-budgetgarantien på ca. 75,2 mia. euro, mens de resterende 25 pct. tildeles til andre finansielle partnere end EIB-gruppen. De finansielle institutioner (udover EIB-gruppen), der ønsker at anvende EU-budgetgarantien og dermed være en *finansiell partner* under InvestEU, skal fortsat hver indgå en garantiaftale med Kommissionen, der præciserer bl.a. betingelserne for at yde budgetgarantien.

Fsva. EIB-gruppen forslås et særligt partnerskab mellem Kommissionen og EIB-gruppen i stedet for en garantiaftale. EIB-gruppen skal i den forbindelse også bistå Kommissionen i dele af implementeringen af InvestEU, herunder undersøge og evaluere de finansielle institutioner, der ønsker at anvende EU-budgetgarantien, hvis Kommissionen anmoder herom.

Prioritetsområder

Med Kommissionens nye forslag lægges der som nævnt op til at udvide InvestEU med et prioritetsområde for *strategiske investeringer*, jf. også tabel 1.

Forslaget lægger fortsat op til, at Kommissionen gives beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der kan justere opdelingen af EU-budgetgarantien i de fem prioritetsområder, jf. tabel 1, idet der kan justeres med op til 15 pct. for hvert prioritetsområde, hvis Kommissionen finder behov herfor.

⁹ EIB er den eneste mulige modtager af EU-garantien under EFSI.

Tabel 1
InvestEU-fonden – finansiering og investeringer, mia. euro (løbende priser)

	Oprindeligt forslag af 7. juni 2018	Nyt forslag af 29. maj 2020
EU-budgetgaranti til finansielle partnere (EIB m.fl.), heraf:	38	75,2
- bæredygtig infrastruktur	11,25	20,1
- forskning, innovation og digitalisering	11,25	10,2
- små og mellemstore virksomheder (SMV'er)	11,5	10,2
- sociale investeringer og færdigheder	4	3,6
- strategiske investeringer	-	31,2
Hensættelse fra EU-budget til understøttelse af garanti	15,2	33,8
Samlede garantier under InvestEU	47,5	87,7
- EU-budgetgaranti til finansielle partnere (EIB m.fl.)	38	75,2
- Anslået garanti fra finansielle partnere	9,5	12,5
Mål for mobiliserede investeringer	650	1.000

Anm.: De opgjorte totaler i tabellen kan afvige fra summen af enkeltelementerne grundet afrunding.

Kilde: Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af InvestEU-programmet, KOM(2018)439, samt Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af InvestEU-programmet, KOM(2020)403.

Ordning for retfærdig omstilling under InvestEU

I det nye forslag bemærker Kommissionen også, at der oprettes en særskilt ordning for retfærdig omstilling under InvestEU. Ordningen er en af tre søjler under den såkaldte Mekanisme for Retfærdig Omstilling ("Just Transition Mechanism", JTM), der udover ordningen under InvestEU består af en Fond for Retfærdig Omstilling, KOM(2020)22 samt en lånefacilitet i EIB målrettet den offentlige sektor, KOM(2020)453. Mekanismen har til formål at støtte de regioner og sektorer, der er mest berørt af omstillingen til et klimaneutralt EU i 2050, særligt set ifht. deres afhængighed af fossile brændstoffer.

Ordningen under InvestEU skal mobilisere private investeringer i retfærdig omstilling i berørte regioner. Ordningen vil kun støtte projekter i regioner med såkaldte territoriale planer¹⁰ samt projekter uden for disse regioner, hvis det vurderes afgørende for regioner med territoriale planer. Investeringer under ordningen skal være inden for prioritetsområderne.

¹⁰ Der skal for regioner, der påvirkes mest negativt af de økonomiske og sociale virkninger som følge af omstillingen mod en klimaneutral økonomi, udarbejdes såkaldte *territorielle planer for retfærdig omstilling*. EU-landene skal sammen med de relevante myndigheder fra de pågældende regioner udarbejde en eller flere territoriale planer, som dækker en eller flere berørte regioner. For uddybning henvises til Udenrigsministeriets grund- og nærhedsnotat om oprettelse af Fonden for Retfærdig omstilling oversendt til Europaudvalget 5. februar 2020.

Horisontale bæredygtighedskrav

På linje med kompromisforslaget af april 2019 lægges der fortsat op til horisontale bæredygtighedskrav i InvestEU, som blev indført bl.a. efter dansk ønske. Dermed skal der som udgangspunkt ske en vurdering af alle projekter (og ikke kun projekter under prioritetsområdet for bæredygtig infrastruktur) ift. overensstemmelse med miljømæssig, klimamæssig og social bæredygtighed, før de kan tildeles EU-budgetgarantien. Kommissionen vil fremlægge en metode til bedre måling af, hvordan de enkelte projekter bidrager til InvestEU's bæredygtighedsmålsætninger.

Betingelser og kriterier for støtte fra EU-budgetgarantien

Kommissionens forslag lægger fortsat op til, at InvestEU-fonden udelukkende kan yde støtte til finansierings- og investeringsaktiviteter, som 1) bidrager til EU's politiske mål, 2) hører ind under støtteberettigede områder, *jf. bilag 2*, 3) er forvaltet af en finansiel institution, som har indgået en garantiaftale under InvestEU-fonden samt 4) er i overensstemmelse med fastlagte investeringsretningslinjer for hvert politikområde.

Finansierings- og investeringsaktiviteter skal også opfylde kriterierne defineret i Finansforordningen, KOM(2018)1046, herunder adressere markedsfejl eller underinvestering, være økonomisk bæredygtige samt have brug for støtten for at blive gennemført (såkaldt *additionalitet*).

Kommissionen bemærker også, at additionalitetsprincippet for finansierings- og investeringsaktiviteter under prioritetsområdet for strategiske investeringer vil afvige ift. finansierings- og investeringsaktiviteter under de oprindelige prioritetsområder. I stedet for rent risikorelaterede overvejelser vil støtten til strategiske investeringer f.eks. kunne gå til større virksomheder mhp. at fastholde og udvikle deres produktion inden for EU, eller hvor det af sikkerhedsmæssige hensyn vurderes relevant at være kontrolleret af europæiske investorer. Det vil ikke være muligt for ikke-EU-lande (tredjelande) at deltage i projekter under prioritetsområdet for strategiske investeringer.

Ledelse, forvaltning og rådgivning

Kommissionens nye forslag til ledelses- og forvaltningsstruktur er stort set uændret ift. kompromisforslaget af april 2019.

Der lægges fortsat op til, at der vil blive oprettet et *Styingsråd*, der bl.a. skal fastlægge strategiske retningslinjer for InvestEU, operationelle procedurer og politikker samt foreslå medlemmer til Investeringsudvalget, *jf. nedenfor*. Styingsrådet vil bestå af fire repræsentanter fra Kommissionen, tre fra EIB-gruppen og to fra andre finansielle partnere end EIB-gruppen.

Fsva. godkendelse af projekter skal nye potentielle finansierings- og investeringsaktiviteter fortsat igennem to led, før anvendelse af EU-budgetgarantien kan godkendes, herunder i) Kommissionen kontrollerer om alle nye potentielle finansierings- og investeringsaktiviteter opfylder EU's lovgivning og politikker mv. Finansierings- og investeringsaktiviteter af EIB-gruppen undtages, da EIB-gruppen fortager

samme kontrol. ii) Et *Investeringsudvalg* godkender med simpelt flertal, om en finansierings- og investeringsaktivitet kan anvende EU-budgetgarantien.

Investeringsudvalget vil bestå af eksterne sagkyndige med relevant markedsekspertise og udpeges af Kommissionen på anbefalinger af *Styringsrådet*.

I det nye forslag lægger Kommissionen op til, at InvestEU fra programmets etablering i 2021 overtager driften af Solvensstøtteinstrumentet under EFSI, *jf. særskilt dagsordenspunkt*.

Rapportering, evaluering mv.

Kommissionens nye forslag til rapportering, evaluering mv. er overordnet set uændret ift. kompromisforslaget af april 2019.

Der lægges bl.a. fortsat op til, at Kommissionen årligt skal rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om InvestEU's fremskridt mv., samt at de finansielle partnere halvårligt skal rapportere til Kommissionen om deres finansierings- og investeringsaktiviteter under InvestEU-fonden. Med det nye forslag lægger Kommissionen op til, at rækken af nøgleindikatorer, som rapporteringerne skal indeholde, udvides med nøgleindikatorer, der vedrører finansierings- og investeringsaktiviteter under prioritetsområdet for strategiske investeringer, *jf. bilag 3*.

b) InvestEU-rådgivningsorganet

Kommissionens forslag lægger fortsat op til at samle forskellige eksisterende rådgivningsorganer til ét rådgivningsorgan for projektudviklingsstøtte, *InvestEU-rådgivningsorganet*. InvestEU-rådgivningsorganet skal yde teknisk bistand til projektudvikling, herunder kapacitetsopbygning og vil være tilgængelig inden for hvert prioritetsområde. EIB-gruppen skal støtte Kommissionen i arbejdet med InvestEU-rådgivningsorganet, herunder udformning, etablering og drift.

c) InvestEU-portalen

Kommissionens forslag lægger fortsat op til at oprette en lettilgængelig database, *InvestEU-portalen*, der skal synliggøre investeringsprojekter i hele EU. InvestEU-portalen skal dermed medvirke til at bringe investorer og projekter sammen på tværs af sektorer og landegrænser. Alene projekter, der opfylder EU's lovgivning og politik kan optages i InvestEU-portalen.

Udgifter til InvestEU-rådgivningsorganet, InvestEU-portalen og andre ledsageomkostninger

Kommissionen foreslog oprindeligt, at der skulle afsættes i alt 525 mio. euro til udgifter for InvestEU-rådgivningsorganet, InvestEU-portalen og andre ledsageforanstaltninger vedr. InvestEU. Med det nye forslag lægger Kommissionen op til, at der afsættes i alt ca. 725 mio. Det højere beløb skal ifølge Kommissionen bl.a. afspejle tilføjelsen af det nye prioritetsområde samt et forventet højere behov for rådgivningsorganet i lyset af den aktuelle krisesituation.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forordningsforslaget i henhold til TEUF artikel 294 (den almindelige lovgivningsprocedure). Europa-Parlamentet træffer beslutning om sin position til forslaget med simpelt flertal.

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om det konkrete forslag.

Europa-Parlamentet og Rådet opnåede i april 2019 en delvis aftale om et kompromisforslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget om oprettelse af InvestEU er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Formålet med InvestEU er at fremme investeringer i EU og virksomheders adgang til finansiering, som ifølge Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad kan nås af EU-landene på egen hånd, men bedre kan nås på EU-niveau.

Regeringen er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes at få statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionen lægger op til en garantistillelse på ca. 75,2 mia. euro i løbende priser, der er det størst mulige tab for EU-budgettet under InvestEU-fonden.

Kommissionen lægger op til et *samlet udgiftsniveau* på ca. 35,4 mia. euro i løbende priser i perioden 2021-2027, heraf:

- 33,8 mia. euro i løbende priser, som hensættes fra EU-budgettet (hensættelsesrate på 45 pct.) til at understøtte EU-budgetgarantien.
- Ca. 725 mio. euro fra EU-budgettet til projektudviklingsbistand og andre ledsageomkostninger, og
- 900 mio. euro fra EU-budgettet til en evt. kapitalindskud i EIF.

Heraf lægges op til, at 1 mia. euro af det samlede udgiftsniveau dækkes af formålsbestemte indtægter sfa. tilbagebetalinger og inddrivelses ifm. eksisterende finansielle instrumenter og EFSI.

Den samlede budgetvirkning af forslaget udgør dermed ca. 34,4 mia. euro i løbende priser (ca. 31,6 mia. euro i 2018-priser). Ca. 33 mia. euro i løbende priser (ca. 30,3 mia. euro i 2018-priser) foreslås finansieret af midler fra genopretningsinstrumentet, *jf. særskilt dagsordenspunkt*. De resterende ca. 1,4 mia. euro (ca. 1,3 mia. euro i 2018-priser) vil blive finansieret under MFF 2021-2027.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmark, i det omfang assistancen bidrager til genopretning af økonomierne i EU.

Forslaget kan også have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser på længere sigt i det omfang, at forslaget fremmer investeringer og virksomheders adgang til finansiering i EU og derigennem jobskabelse, langsigtet vækst og konkurrenceevne i EU-landene, som ikke ellers ville være blevet skabt.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser for de enkelte EU-lande som følge af forslaget må forventes at variere og bl.a. afhænge af landenes nuværende respektive rammevilkår for investeringer.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landenes nærmere holdning til det nye forslag kendes endnu ikke, men landene ventes generelt positivt indstillet over for forslaget, herunder i lyset af kompromisforslaget, som Rådet og Europa-Parlamentet opnåede en delvis aftale om i april 2019. Landene vil kunne have forskellige holdninger til det nye prioritetsområde for strategiske investeringer.

EU-landene ventes generelt positivt indstillet over for de dele af forslaget, der afspejler kompromisforslaget, som Rådet og Europa-Parlamentet opnåede en fælles forståelse om i april 2019.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter formålet med Kommissionens InvestEU-forslag, som er at fremme investeringer, vækst, beskæftigelse, bæredygtighed og konkurrenceevne, herunder særligt i lyset af den aktuelle krisesituation.

Regeringen finder det vigtigt, man i arbejdet med at fremme investeringer på længere sigt lægger vægt på at skabe sunde rammebetingelser, som er afgørende for at mobilisere private investeringer. Regeringen finder desuden, at sunde og holdbare offentlige finanser på nationalt niveau er den bedste forudsætning for at kunne prioritere offentlige investeringer, herunder i den grønne omstilling. InvestEU vil kunne være et supplement til EU-landenes arbejde med at understøtte investeringer, men kan ikke træde i stedet herfor.

Regeringen finder, at fremme af bæredygtig finansiering på europæisk plan er centralt for at opfylde internationale og europæiske målsætninger inden for klima, natur og miljø, herunder Parisaftalen og EU's klimamål. Regeringen lægger vægt på det horisontale bæredygtighedskrav for tildeling af EU-budgetgarantien.

Fra dansk side er man åben over for det nye prioritetsområde for strategiske investeringer i udvalgte teknologier og sektorer, som kan bidrage til at styrke europæiske værdikæder og herigennem Europas strategiske uafhængighed til tredjelande, og støtter, at der skal gives prioritet til den grønne og digitale omstilling. Regeringen arbejder for, at Green Deal er i centrum for genopretningsplanen, herunder for et særligt fokus på understøttelsen af grønne teknologier. Regeringen finder det desuden positivt, at der lægges op til at støtte fælleseuropæiske programmer eller projekter og arbejder i den forbindelse for, at dette sker på en måde, der også giver SMV'er mulighed for at deltage.

Regeringen støtter op om Kommissionens ønske om at mindske EU's afhængighed af tredjelande for strategiske vigtige teknologier og styrke EU's forsyningsikkerhed, men finder samtidigt, at et europæisk fokus på at sikre større forsyningsikkerhed ikke må lede til generel protektionisme.

Forslagets fokus på at inddrage private midler i InvestEU-fonden er positivt. Regeringen finder, at det bør sikres, at inddragelse af private og offentlige midler i projekter under InvestEU-fonden sker på balancerede risikovilkår, hvor størrelsen af et muligt afkast ved en investering også følger størrelsen af den risiko, som investorer påtager sig. Ellers kan det føre til forkerte incitamenter og en usund risikoadfærd hos private investorer og igangsættelse af for risikable projekter.

Der lægges i den forbindelse vægt på, at risici for EU-budgettet forbundet med InvestEU afgrænses.

Væsentlige elementer vedr. InvestEU bør generelt fastlægges i forordningen, og alene tekniske og mindre væsentlige elementer bør fastlægges i delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget om InvestEU af 29. maj 2020 er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslaget om InvestEU af 7. juni 2018 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 18. januar 2019 forud for ECOFIN 22. januar 2019.

Forslaget om InvestEU af 7. juni 2018 blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering 9. marts 2019 forud for ECOFIN 12. marts 2019.

Der henvises til grund- og nærhedsnotat om forslag til forordning om oprettelse af et InvestEU-program af 7. juni 2018 oversendt til Folketingets Europaudvalg 24. juli 2018 samt samlenotatet oversendt til Europaudvalget 1. marts 2019 forud for ECOFIN 12. marts 2019.

Bilag 1: Finansielle instrumenter under MFF 2014-2020 afløst af InvestEU-fonden

Navn	Kort forklaring
Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)	Det primære element i <i>Investeringsplanen for Europa</i> vedtaget i 2015, der skal styrke investeringer, vækst og konkurrenceevne i EU.
Lånefinansieringsinstrumentet og egenkapitalinstrumentet under <i>CEF</i>	<i>Connecting Europe Facility</i> (CEF) er oprettet med det formål at gøre det lettere at få adgang til finansiering af infrastrukturprojekter i transport-, telekommunikations- og energisektoren. Egenkapitalinstrumentet er ift. lånefinansieringsinstrumentet rettet mod mindre og mere risikable projekter.
Lånegarantifaciliteten og Egenkapitalfaciliteten for vækst under <i>COSME</i>	<i>Programme for the Competitiveness of enterprises and SMEs</i> (COSME) er et EU-program, som har til formål at styrke europæiske virksomheders konkurrenceevne og bæredygtighed samt fremme iværksætterkulturen og forbedre SMV'ers vækst i EU. Egenkapitalfaciliteten er ift. lånegarantifaciliteten rettet mod SMV'er overvejende i deres ekspansions- og vækstfase.
<i>InnovFin</i> — egenkapital, og <i>InnovFin</i> — SMV-garantien	<i>InnovFin</i> er et EU-program, der skal forbedre adgangen til finansiering for innovative virksomheder. "InnovFin - egenkapital" er overvejende rettet mod innovative virksomheder i deres ekspansions- og vækstfase ift. "InnovFin - SMV-garantien".
<i>InnovFin</i> — F&I-lånefaciliteten	<i>InnovFin – F&I</i> under <i>InnovFin</i> er rettet mod at fremme finansiering til af forskning og innovation.
Instrumentet til privatfinansiering af energieffektivitet (PF4EE)	<i>PF4EE</i> har til formål at øge privatfinansieringen til investeringer i projekter, der fremmer energieffektivitet.
Faciliteten til finansiering af naturkapital (NCFE)	<i>NCFE</i> støtter investeringer i naturkapital, der bidrager til at opnå biodiversitet og/eller målene om tilpasning til klimaændringerne.
EaSI - kapacitetsopbyggende investeringer	Egenkapitalinstrument under <i>Programmet for beskæftigelse og social innovation</i> (EaSI) mhp. opbygning af finansielle formidlers kapacitet inden for både mikrofinansiering og socialt iværksætteri.
EaSI - Mikrofinansiering og socialt iværksætteri	Finansieringsinstrument under <i>EaSI</i> , der har til formål at øge adgangen til mikrofinansiering for sårbare grupper og mikrovirksomheder.
Garantiordningen for studielån	Garantiordningen tilvejebringer delgarantier til finansielle formidlere for lån på gunstige tilbagebetalingsvilkår til studerende, der gennemfører en kandidatuddannelse under Erasmus+.
Garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer	<i>Garantifaciliteten for de kulturelle og kreative sektorer</i> under programmet <i>Et Kreativt Europa</i> stiller garantier til banker, der gør forretninger med kulturelle og kreative SMV'er.

Kilde: Kommissionen, EIB, Erhvervsstyrelsen og Vækstfonden.

Bilag 2: Områder for mulig anvendelse af EU-budgetgarantien

1. **Udvikling af energisektoren i overensstemmelse med prioriteringerne for energiunionen, herunder energiforsyningsikkerhed, overgangen til ren energi samt forpligtelserne iht. Agenda 2030 og Parisaftalen, via:**
 - (a) udvidelse af produktionen, forsyningen og anvendelsen af ren og bæredygtig vedvarende energi samt andre sikre og bæredygtige nul- og lavemissionsenergikilder -løsninger, der er sikre og bæredygtige
 - (b) energieffektivitet og energibesparelser (med fokus på at mindske energiforbruget gennem styring af efterspørgsel og bygningsrenovering)
 - (c) udvikling og modernisering af infrastrukturer til bæredygtig energi, herunder, men ikke begrænset til på transmissions- og distributionsplan, lagringsteknologi, sammenkobling af elektricitet mellem medlemsstaterne, intelligente net
 - (d) udvikling af innovative nul- og lavemissions-varmeforsyningssystemer og kombineret produktion af el og varme;
 - (e) produktion og forsyning af bæredygtige syntetiske brændstoffer fra vedvarende energikilder samt andre sikre og bæredygtige nul- og lavemissions vedvarende/kulstofneutrale kilder; biobrændstoffer, biomasse og alternative brændstoffer, der bidrager til målene for direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018.
 - (f) infrastruktur til opsamling og lagring af CO₂ i industrielle processer, bioenergianlæg og produktionsanlæg i forbindelse med energiomstillingen.
2. **Udvikling af bæredygtige og sikre transportinfrastrukturer og -udstyr samt innovative teknologier i overensstemmelse med EUs prioriteringer på transportområdet og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen, navnlig via:**
 - (a) projekter til støtte for udviklingen af Transeuropæiske Transportnetværks (TEN-T) infrastruktur, herunder vedligeholdelse og sikkerhed i infrastrukturen, urbane knudepunkter, sø- og indlandshavne, lufthavne, multimodale terminaler og deres forbindelse til hovednettene samt de telematikapplikationer, der er fastlagt i forordning (EU) 1315/2013 af 11. december 2013
 - (b) intelligente og bæredygtige projekter vedrørende bymobilitet herunder mobilitetsløsninger for indre vandveje og af innovativ karakter (rettet mod lavemissionstransportformer i byer, øget ikke-forskelsbehandlende tilgængelighed, reduktion af luft- og støjforurening, energiforbrug, smart city netværk, vedligeholdelse eller forøgelse af sikkerhedsniveauet og/eller reducere ulykker)
 - (c) støtte til fornyelse eller opgradering af mobile transportaktiver med henblik på udbredelsen af lavemissionsmobilitetsløsninger
 - (d) jernbaneinfrastruktur, andre jernbaneprojekter, infrastruktur til indre vandveje, massetransportprojekter masseforsendelsesprojekter og søhavne
 - (e) infrastruktur til alternative brændstoffer for alle transportformer, herunder opladningsinfrastruktur.
 - (f) andre intelligente og bæredygtige mobilitetsprojekter, der er målrettet
 - a. trafiksikkerhed
 - b. tilgængelighed
 - c. reduktion af emissioner
 - d. udvikling og udbredelse af nye transportteknologier og -tjenester, såsom ifm. forbundne og autonome transportformer eller integrerede billetsystemer
 - (g) projekter i relation til vedligeholdelse eller opgradering af eksisterende transportinfrastruktur, herunder motorveje i TEN-T, hvor det er nødvendigt at opgradere, opretholde eller forbedre trafiksikkerheden, udvikle intelligente transportsystemtjenester eller garantere infrastrukturintegritet og -standarder, sikre parkeringsområder og -anlæg samt genopladnings- og påfyldningsstationer for alternative brændstoffer
3. **Miljø og ressourcer navnlig via:**
 - (a) vand-, herunder drikkevandsforsyning og sanitet, samt netværkseffektivitet, lækagereduktion, infrastruktur til indsamling og behandling af spildevand, kystinfrastruktur og andre vandrelaterede grønne infrastrukturer
 - (b) infrastruktur til affaldshåndtering
 - (c) projekter og foretagender inden for forvaltning af miljøressourcer og bæredygtige teknologier
 - (d) udvidelse og genopretning af økosystemer og hermed forbundne tjenester, herunder gennem forbedring af natur og biodiversitet vha. grønne og blå infrastrukturprojekter
 - (e) bæredygtig udvikling af by-, land- og kystområder
 - (f) bekæmpelse af klimænderinger, herunder risikoreduktion af naturkatastrofer
 - (g) projekter og foretagender, der gennemfører den cirkulære økonomi ved at integrere aspekter vedrørende ressourceeffektivitet i produktionen og produkternes livscyklus, herunder bæredygtig forsyning med primære og sekundære råstoffer
 - (h) dekarbonisering og betydelig reduktion af udledningerne i de energiintensive industrier, herunder demonstrationsprojekter inden for innovative lavemissionsteknologier og udbredelsen heraf.
 - (i) dekarbonisering af energiproduktions- og distributionskæden ved at udfase anvendelsen af kul og olie.
 - (j) projekter til fremme af bæredygtig kulturarv.
4. **Udvikling af infrastruktur til digitale forbindelser, navnlig via projekter til støtte for udbredelsen af digitale netværk med meget høj kapacitet, 5G og forbedring af digitale forbindelser og adgang, navnlig i landdistrikter og udkantsområder**
5. **Forskning, udvikling og innovation, navnlig via:**

(a)	forsknings-, herunder forskningsinfrastruktur og støtte til forskningsverdenen, og innovationsprojekter, som bidrager til målene under Horisont Europa
(b)	virksomhedsprojekter, herunder erhvervsuddannelse og fremme af oprettelsen af klynger og virksomhedsnetværk
(c)	demonstrationsprojekter og -programmer samt anvendelse af infrastrukturer, teknologier og processer i forbindelse hermed
(d)	samarbejdsprojekter inden for forskning og innovation mellem forskningsverdenen, industrien, offentlig-private partnerskaber og civilsamfundsorganisationer
(e)	overførsel af viden og teknologi
(f)	forskning inden for centrale støtteteknologier og deres industrielle anvendelser, herunder nye og avancerede materialer
(a)	nye effektive og tilgængelige sundhedsprodukter, herunder lægemidler, medicinsk udstyr, medicinalprodukter til diagnosticering og avanceret terapi, nye antimikrobielle midler og innovative udviklingsprocesser, hvor anvendelsen af dyreforsøg undgås
6.	Udvikling og udbredelse af digitale teknologier og tjenester, især mhp. at bidrage til målene for Programmet for et digitalt Europa, navnlig via:
(a)	kunstig intelligens
(b)	kvanteteknologi
(c)	cybersikkerheds- og netværksbeskyttelsesinfrastrukturer
(d)	tingenes internet
(e)	blockchain og anden distributed ledger-teknologi
(f)	højtudviklede digitale færdigheder
(g)	robotik og automatisering;
(h)	kvanteteknologier
(i)	fotonik;
(j)	andre højtudviklede digitale teknologier og tjenester, som bidrager til digitaliseringen af EUs industri og integration af digitale teknologier, tjenester og færdigheder i EU's transportsektor
7.	Finansiel støtte til enheder med op til 499 ansatte, med særligt fokus på SMV'er og små midcapselskaber, navnlig via:
(a)	tilvejebringelse af driftskapital og investeringer
(b)	tilvejebringelse af risikovillig finansiering fra iværksætterfasen til ekspansionsfasen for at sikre en teknologisk førerposition inden for innovative og bæredygtige sektorer, herunder også at forbedre deres digitaliserings- og innovationskapacitet og sikre deres globale konkurrenceevne
(c)	tilvejebringelse af finansiering til erhvervelse af en virksomhed af ansatte eller ansattes deltagelse i ejerskab af en virksomhed.
8.	Kulturelle og kreative sektorer, herunder kulturarv; mediebranchen, den audiovisuelle sektor og journalistik og presse, navnlig gennem, men ikke begrænset til, udvikling af nye teknologier, anvendelse af digitale teknologier og teknologisk forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder
9.	Turisme
10.	Genopretning af industriområder (herunder forurenede områder) og restaurering til bæredygtig anvendelse.
11.	Bæredygtigt landbrug, skovbrug, fiskeri, akvakultur og andre elementer i den bredere bæredygtige bioøkonomi.
12.	Sociale investeringer, herunder til støtte for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig via:
(a)	mikrofinansiering, etisk finansiering, finansiering af sociale virksomheder og den sociale økonomi
(b)	efterspørgsel og udbud af færdigheder
(c)	uddannelse og relaterede tjenester, også for voksne
(d)	sociale infrastrukturer, navnlig: <ul style="list-style-type: none"> i) inkluderende uddannelse, herunder førskoleundervisning og børnepasning, og deres relaterede uddannelsesinfrastrukturer og -faciliteter, alternativ børnepasning, studenterboliger og digitalt udstyr, der er tilgængeligt for alle ii) socialt boligbyggeri iii) sundheds- og langtidspæje, herunder klinikker, hospitaler, primær pleje, hjemmepleje og pleje i nærmiljøet.
(e)	social innovation, herunder innovative sociale løsninger og ordninger til fremme af tiltag med social genopslagskraft og indvirkning på områderne under dette punkt
(f)	kulturaktiviteter med et socialt formål
(g)	foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem kønnene
(h)	integration af sårbare personer, herunder tredjelandstatsborgere

(i)	innovative sundhedsløsninger, herunder e-sundhed, sundhedstjenester og nye modeller for sundhedspleje
(j)	inklusion af og bedre tilgængelighed for personer med handicap.
13.	Udvikling af forsvarsindustrien for derved at bidrage til EUs strategiske uafhængighed, navnlig via støtte til:
(a)	EUs forsvarsforsyningskæde, navnlig gennem finansiel bistand til SMV og midcapselskaber
(b)	selskaber, der deltager i disruptive innovationsprojekter i forsvarssektoren og nært relateret til teknologier med et dobbelt formål
(c)	forsvarsforsyningskæden ved deltagelse i fælles forskning på forsvarsområdet og udviklingsprojekter, herunder dem der støttes via Den Europæiske Forsvarsfond
(d)	infrastruktur til forskning på forsvarsområdet og uddannelse.
14.	Rumfart, navnlig gennem udvikling af rumsektoren i overensstemmelse med målene for rumstrategien med henblik på:
(a)	at maksimere fordelene for EUs samfund og økonomier
(b)	øge rumsystemernes og -teknologiernes konkurrenceevne, navnlig ved at afhjælpe mangler i forsyningskæden
(c)	understøtte iværksætteri inden for rumfart, herunder downstreamudvikling
(d)	fremme EUs uafhængighed med hensyn til sikker adgang til rummet, herunder aspekter vedrørende dobbeltanvendelse.
15.	Have og oceaner igennem udvikling af projekter og virksomheder inden for den blå økonomi i overensstemmelse med Finansieringsprincipperne for den Blå Økonomi, herunder økonomi og dens principper for finansiering, navnlig gennem maritimt iværksætteri og maritim industri, vedvarende havenergi og cirkulær økonomi.

Kilde: Bilag II til Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af InvestEU-programmet, KOM(2020)403

Bilag 3: Nøgleindikatorer til rapportering om InvestEU-fonden

1. InvestEU's finansieringsvolumen (fordelt på politikområder)

1.1 Samlet beløb for undertegnede foranstaltninger

1.2 Samlet beløb for mobiliserede investeringer

1.3 Samlet beløb for mobiliseret privat finansiering

1.4 Opnået løftestangs- og multiplikatoreffekt

2. InvestEU-finansieringens geografiske dækning (fordelt på politikområder, regioner og land)

2.1 Antal lande omfattet af projekter

2.2 Antal regioner omfattet af projekter

2.3 Projektets økonomiske omfang fordelt på land og region

3. InvestEU-finansieringens gennemslagskraft

3.1 Antal skabte eller støttede jobs

3.2 Investeringer til støtte for klimamål og, hvor det er relevant, opdelt efter prioritetsområde

3.3 Investeringer til støtte for digitalisering

3.4 Investeringer til støtte for industriel omstilling

4. Bæredygtig infrastruktur

4.1 Energi: Ekstra installeret nul- eller lavemissionskapacitet til produktion af vedvarende energi (MW) samt andre sikre og bæredygtige nul- og lavemissionsenergi

4.2 Energi: Antal husstande, offentlige og kommercielle bygninger med forbedret energiforbrugsklassificering

4.3 Energi: Estimerede energibesparelser genereret af projekterne i kWh

4.4 Energi: Drivhusgasemissioner reduceret/undgået årligt i tons CO₂-ækvivalenter

4.5 Energi: Investeringsvolumen i udvikling, fornyelse og modernisering af bæredygtig energiinfrastruktur

4.6 Det digitale område: Ekstra husstande, virksomheder, erhvervsjendomme eller offentlige bygninger med adgang til bredbånd på mindst 100 Mbps, som kan opgraderes til gigabit-hastighed, eller antal oprettede wifi-hotspots

4.7 Transport: Mobiliserede investeringer, særligt i Transeuropæiske Transportnetværk (TEN-T)

- Antallet af projekter for grænseoverskridende forbindelser og manglende forbindelser (herunder projekter vedrørende byknudepunkter, regionale grænseoverskridende jernbaneforbindelser, multimodale platforme, søhavne, indlandshavne, forbindelser til lufthavne og kombiterminaler i TEN-T-hovednettet og det samlede net)

- Antallet af projekter, der bidrager til digitaliseringen af transport, navnlig gennem udbredelsen af ERTMS, RIS, ITS, VTMS/elektroniske søfartstjenester og SESAR

- Antallet af opførte eller opgraderede forsyningspunkter med alternative brændstoffer

- Antallet af projekter, der bidrager til transportsikkerheden

4.5 Miljø: Investeringer, der bidrager til gennemførelsen af planer og programmer, der kræves efter EU-lovgivningen vedrørende luftkvalitet, vand, affald og natur

5. Forskning, innovation og digitalisering

5.1 Bidrag til målet om at investere 3 pct. af EU's BNP i forskning, udvikling og innovation

5.2 Antal støttede virksomheder efter størrelse, der beskæftiger sig med forsknings- og innovationsprojekter

6. SMV'er

6.1 Antal støttede virksomheder fordelt på størrelse (mikro, små, mellemstore og små midcap)

6.2 Antal støttede virksomheder fordelt på udviklingsstadiet (begynderstadiet, vækst/udvidelse)

6.3 Antal støttede virksomheder fordelt på land og region

6.3 Antal støttede virksomheder fordelt efter sektor

6.4 Andel af investeringsvolumen under SMV-vinduet, der er gået til SMV'er

7. Sociale investeringer og færdigheder

7.1 Sociale infrastrukturer: Kapaciteten af og adgangen til den støttede sociale infrastruktur fordelt på sektorer: bolig, uddannelse, sundhed, andet

7.2 Mikrofinansiering og finansiering af sociale virksomheder: Antal modtagere af mikrofinansiering og støttede virksomheder i den sociale økonomi

7.5 Færdigheder: Antal personer, der erhverver nye færdigheder eller får deres færdigheder valideret og certificeret: Formel uddannelse og videreuddannelse

8. Strategiske investeringer

8.1 Antal og omfang af projekter, der bidrager til levering af kritisk infrastruktur, opdelt efter fysisk infrastruktur og de tilknyttede varer og tjenester, hvor relevant

- 8.2 Øget kapacitet af kritisk infrastruktur, opdelt efter område, hvor relevant
- 8.3 Antal og volumen af projekter, der bidrager til udvikling af kritiske teknologier og forsyninger til sikkerheden i EU og EU-lande og poster med dobbelt anvendelse
- 8.4 Antal støttede virksomheder fordelt på størrelse, der udvikler og fremstiller kritiske teknologier og forsyninger til sikkerheden i EU og EU-lande og poster med dobbelt anvendelse
- 8.5 Antal og omfang af projekter, der bidrager til levering, fremstilling og lagring af kritiske forsyninger, herunder kritiske sundhedsydelse
- 8.6 Øget kritiske forsyninger, herunder kritiske sundhedsydelse, understøttet til levering, fremstilling og lagring, efter type, hvor det er relevant
- 8.7 Antal og omfang af projekter, der understøtter nøgle- og digitale teknologier, der strategisk er vigtige for EU's industrielle fremtid.

Kilde: Bilag III til Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af InvestEU-programmet, KOM(2020)403

Dagsordenspunkt 3: Forslag til Solvensstøtteinstrument under den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)

KOM(2020) 404

1. Resume

Kommissionen fremlagde 29. maj 2020 et ændringsforslag til forordningen om den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), der skal etablere et Solvensstøtteinstrument. Forslaget er en del af en pakke af forslag vedr. EU's flerårige finansielle ramme 2021-27 (MFF) og genopretning af landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

Forslaget skal hjælpe virksomheder, der grundlæggende er sunde, men som oplever solvensproblemer (dvs. problemer med lav egenkapital) som følge af COVID-19-krisen, igennem krisen, så de bliver i stand til at bidrage til genopretningen af økonomien, samt den digitale og grønne omstilling. Forslaget skal også bidrage til at sikre lige konkurrencevilkår på det indre marked ved at mindske uligheden i kriserammede virksomheders adgang til kapital på tværs af EU-landene.

Forslaget etablerer et midlertidigt Solvensstøtteinstrument under EFSI-forordningen. Instrumentet skal mobilisere private investeringer for 300 mia. euro fra 2020 frem til udgangen af 2024. Det skal ske på grundlag af en EU-budgetgaranti til Den Europæiske Investeringsbank (EIB), som allerede eksisterer under EFSI og som med Solvensstøtteinstrumentet forhøjes fra 26 mia. euro til 92,4 mia. euro, dvs. med 66,4 mia. euro (løbende priser).

Virksomheder i alle EU-lande kan komme i betragtning til EU-budgetgarantien under Solvensstøtteinstrumentet. Fokus vil ifølge forslaget være på de EU-lande, der er hårdest ramt af COVID-19 krisen, og som har mest begrænsede muligheder for at give national statslig solvensstøtte. Kun virksomheder med en levedygtig forretningsmodel, som ikke var i problemer før krisen, kan opnå finansiering fra på grundlag af EU-budgetgarantien.

Regeringen ønsker, at EU-landene kommer bedst muligt igennem COVID-19-krisen og at understøtte fair konkurrence i det indre marked. Regeringen er derfor i lyset af den ekstraordinære situation åben for at drøfte etableringen af et Solvensstøtteinstrument under EFSI, men vil arbejde for, at investeringsperioden (2020-24) forkortes, og at EU-budgetgarantien mindskes tilsvarende.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde 29. maj 2020 et ændringsforslag til forordningen om den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ("European Fund for Strategic Investments" – EFSI). Ændringsforslaget skal etablere et Solvensstøtteinstrument. Forslaget er en del af en pakke af forslag vedr. EU's flerårige finansielle ramme 2021-27 (MFF) og genopretning af landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

EFSI-forordningen blev vedtaget i juni 2015 og forlænget og udvidet i december 2017. EFSI er en del af den daværende Kommissions "Investeringsplan for Eu-

ropa”, hvor EFSI oprindeligt skulle mobilisere 315 mia. i private og offentlige investeringer i perioden 2015-2017, og senere helt op til 500 mia. euro, da EFSI i 2017 blev udvidet og forlænget til udgangen af 2020.

EFSI er etableret som en separat garantifacilitet, der er styret i regi af Den Europæiske Investeringsbank (EIB).¹¹ EFSI's aktiviteter skal være adskilt fra EIB's andre aktiviteter. EFSI understøtter private og offentlige investeringer på grundlag af en garanti fra EU-budgettet til EIB, som benytter garantien overfor erhvervsfremmende banker, virksomheder mv. Formålet med EU-budgetgarantien er at mindske private og offentlige investorers risiko og derved gøre det mere attraktivt for dem at foretage investeringer, som er samfundsøkonomisk rentable, men som de måske ellers ikke ville have foretaget, dvs. rette ”markedsfejl”.

EU-budgetgarantien skal på den måde fremme investeringer, som i betydeligt omfang overgår selve garantiens størrelse, dvs. opnå en gearing af garantien. EU-budgetgarantien til EIB indebærer en risiko for tab for EU-budgettet svarende til garantiens størrelse. Garantien er understøttet af en konkret hensættelse under EU-budgettet, som skal dække eventuelle tab, og som udgør 35 pct. af garantien.

EFSI understøtter investeringer inden for infrastruktur, energi, forskning og udvikling, miljø, landbrug, digitalisering, uddannelse, sundhed og sociale projekter. Derudover understøttes investeringer i virksomheder, herunder små opstartsvirksomheder. Under EFSI er det en investeringskomité¹² (med deltagelse af eksperter), som på grundlag af fastlagte kriterier beslutter, for hvilke konkrete investeringer EU-budgetgarantien skal benyttes.

Der henvises generelt til samlenotater om EFSI, herunder ifm. ECOFIN 6. december 2016, oversendt til Folketingets Europaudvalg 15. november 2016.

Kommissionen har stillet forslag om, at der i den kommende flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027 oprettes et nyt InvestEU-program, *jf. særskilt dagsordenspunkt*.

Forslaget om Solvensstøtteinstrumentet ændrer EFSI-forordningen, der har hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmådes (TEUF) artikel 172, 173 samt dele af artikel 175 og 182. Rådet og Europa-Parlamentet træffer fælles beslutning om forslaget iht. den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet skal vedtage forslaget med kvalificeret flertal.

¹¹ Link til Kommissionens hjemmeside for EFSI: https://ec.europa.eu/commission/priorities/jobs-growth-and-investment/investment-plan-europe-juncker-plan/european-fund-strategic-investments-efsi_en. Link til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) hjemmeside om EFSI: <https://www.eib.org/en/efsi/what-is-efsi/index.htm>.

¹² Investeringskomitéen består af EFSI's direktør samt otte uafhængige eksperter udpeget af EFSI's daglige ledelse.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen at mindske de store økonomiske konsekvenser af COVID-19-krisen. Forslaget skal sikre, at EU-landenes virksomheder, der grundlæggende var sunde før krisen, men som oplever solvensproblemer som følge af krisen, dvs. problemer med for lav egenkapital (fx som følge af tabt omsætning/indtjening samt tab på kunder), også er i stand til at bidrage til genopretningen af økonomien, samt EU-prioriteter som den digitale og grønne omstilling.

Kommissionen bemærker desuden, at EU-landenes ulige muligheder for hver især at give national statsstøtte til virksomheder risikerer at skabe ulige konkurrencevilkår i det indre marked. Forslaget skal dermed også bidrage til at skabe lige konkurrencevilkår. Kommissionen skønner, at EU-landenes virksomheder i lyset af COVID-19-krisen har behov for ny kapital i niveauet 720-1.200 mia. euro.¹³ Det bemærkes, at der er stor usikkerhed forbundet med dette skøn.

Forslaget etablerer et midlertidigt Solvensstøtteinstrument under EFSI-forordningen, som tilvejebringer private investeringer til virksomheder med solvensproblemer, dvs. problemer med lav egenkapital. Forslaget øger til det formål EU-budgetgarantien under EFSI med 66,4 mia. euro, *jf. tabel 1*. EU-budgetgarantien stilles til EIB, som anvender garantien til at gøre private investeringer i solvenstruede virksomheder mindre risikable og derved mere attraktive for investorerne.

Solvensstøtteinstrumentet skal på den måde skabe private investeringer for 300 mia. euro. EU-budgettet understøtter på den måde (gennem EIB) private investeringer i virksomheder og stiller ikke selv midler til rådighed direkte for virksomhederne. Private investorer vil med et kapitalindskud i virksomheder opnå ejerandele i virksomhederne og kunne opnå et afkast på deres investering (udbytter mv.). Tab på investeringer dækkes i et vist omfang af EU-budgetgarantien.

Tabel 1

Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer – forslag til Solvensstøtteinstrument (mia. euro)

	Nuværende EFSI (2015-2020)	Forslag til EFSI Solvensstøtteinstrument (2020-2024)	I alt (2015-2024)
EU-budgetgaranti til EIB	26	66,4	92,4
Konkret hensættelse til EU-garantifond	9,1	33,2	42,3
Mål for investeringer	500	300	800

Anm.: Alle beløb er angivet i løbende priser.

Kilde: Kommissionens forslag KOM(2020) 404.

¹³ Link til arbejdsrapport fra Kommissionen: <https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/assessment-of-economic-and-investment-needs.pdf>.

Der lægges op til en fleksibel udmøntning af Solvensstøtteinstrumentet, hvor bl.a. EIB, nationale vækstfonde, private fonde og investeringsplatforme kan søge om adgang til EU-budgetgarantien mhp. at investere i konkrete virksomheder med solvensproblemer. EFSI's investeringskomité tildeler herefter garantien til EIB m.v. mhp. dækning af investeringerne i disse virksomheder (kriterier for egnede virksomheder fremgår af afsnittet *Adgang til Solvensstøtteinstrumentet* nedenfor).

For at understøtte garantien foreslår Kommissionen at hensætte 33,2 mia. euro i løbende priser (31 mia. euro i 2018-priser) fra EU-budgettet til EU-garantifonden (hensættelsesrate på 50 pct.) oven i de 9,1 mia. euro, der allerede er hensat fra EU-budgettet i den nuværende EFSI-forordning. Den høje hensættelsesrate reflekterer ifølge Kommissionen den høje risiko, der forbundet med investeringer under de nuværende økonomiske forhold.

De øgede ressourcer til garantifonden mobiliseres dels ved at hæve forpligtelseslofterne under MFF 2014-2020 og dels gennem et nyt genopretningsinstrument ("Next Generation EU"), jf. *særskilt dagsordenspunkt*.

Investeringsperiode og relation til InvestEU-fonden

Ifølge den nuværende EFSI-forordning skulle investeringsperioden for EFSI udløbe ved udgangen af 2020, hvorefter EFSI skulle erstattes af InvestEU i den kommende MFF for 2021-2027.

Grundet COVID-19-krisen ønsker Kommissionen imidlertid, at Solvensstøtteinstrumentet etableres og tages i brug snarest muligt i 2020 (dvs. inden InvestEU er etableret). For at sikre dette placeres Solvensstøtteinstrumentet under EFSI, der allerede er funktionsdygtig, og investeringsperioden foreslås ekstraordinært at løbe fra 2020 til og med 2024. Investeringsperioden for EFSI's øvrige aktiviteter udløber fortsat ved udgangen af 2020 og afløses af InvestEU. For at undgå parallelle strukturer mellem EFSI og InvestEU, vil driften af Solvensstøtteinstrumentet blive overtaget af InvestEU, når denne er etableret i 2021.

Kommissionen lægger op til, at mindst 60 pct. af investeringerne i virksomheder under Solvensstøtteinstrumentet skal være godkendt ved udgangen af 2022, mens de resterende investeringer skal godkendes frem mod udgangen af 2024.

Adgang til Solvensstøtteinstrumentet

Virksomheder i alle EU-lande og alle sektorer under den eksisterende EFSI-forordning¹⁴ vil kunne komme i betragtning til EU-budgetgarantien under Solvensstøtteinstrumentet. Fokus vil imidlertid ifølge forslaget være på virksomheder i de EU-

¹⁴ De relevante sektorer er jf. artikel 9, stk. 2 i EFSI-forordningen (EU 2015/1017) a) forskning, udvikling og innovation, b) energisektoren, c) transportinfrastruktur, udstyr og innovationsteknologier til transport, d) SMV'er og midcaps med op til 3.000 ansatte, e) information- og kommunikationsteknologier, f) miljø- og resourceeffektivitet, g) human kapital, kultur og sundhed, h) bæredygtigt skovbrug, landbrug, fiskeri og akvakultur og i) særlige industrier og tjenester i mindre udviklede regioner.

lande, der er hårdest ramt af COVID-19 krisen, og som har mest begrænsede muligheder for at give national statslig solvensstøtte.

Et centralt princip under den eksisterende EFSI-forordning er, at EU-budgetgarantien og investeringer på grundlag heraf ikke skal fordeles på forhånd på de enkelte EU-lande eller på enkelte sektorer, men vurderes og godkendes af Investeringskomitéen ud fra deres kvaliteter. Dette princip videreføres for Solvensstøtteinstrumentet.

EFSI's ledelse, Styringsrådet¹⁵ (fra 2021 InvestEU's ledelse), vil skulle fastsætte tærskler for, hvor stor en andel af de samlede investeringer i virksomheder et geografisk område kan modtage. Formålet er at sikre, at EU-budgetgarantien ikke anvendes på et begrænset antal EU-lande. Disse geografiske tærskler skal løbende evalueres og tilrettelægges, så størstedelen af investeringerne foregår i de lande, der er hårdest ramt, og som har mere begrænsede muligheder for at yde national solvensstøtte.

Virksomheder med solvensproblemer vil kun kunne modtage investeringer under EU-budgetgarantien, såfremt de er registreret og opererer i et EU-land. Da instrumentet kun skal hjælpe virksomheder, hvis solvensproblemer alene skyldes COVID-19-krisen, kræves det også, at virksomheder skal have en levedygtig forretningsmodel, og at de ikke har været kriseramte¹⁶ inden COVID-19-krisen, her defineret som ikke-kriseramte ved udgangen af 2019.

Investeringer i virksomheder, der vurderes at have et stort potentiale for at bidrage til den grønne og digitale omstilling, vil særligt blive prioriteret. Disse virksomheder kan modtage rådgivning om, hvordan de bedst omstiller sig.

For at sikre lige konkurrence, skal investeringer under EU-budgetgarantien foretages på kommercielle vilkår eller på vilkår i lighed med de midlertidige rammer for statsstøtte, Kommissionen har vedtaget under COVID-19 krisen.¹⁷ EU-budgetgarantien under Solvensstøtteinstrumentet vil ikke være tilgængelig for virksomheder, der allerede i 2019 ansås for at have solvensproblemer iht. statsstøttereglerne.

Det vil være op til EFSI's investeringskomité at træffe beslutning om, hvordan EU-budgetgarantien skal anvendes under Solvensstøtteinstrumentet.

¹⁵ EFSI's daglige ledelse består af fem medlemmer, tre udpeget af Kommissionen, en udpeget af EIB og en ekspert uden stemmeret udpeget af Europa Parlamentet. Den daglige ledelses direktør vælges blandt medlemmerne med stemmeret.

¹⁶ Jf. Kommissionens meddelelse (2014/C 249/01) anses en virksomhed for at være kriseramt, når den uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellemlang sigt.

¹⁷ Link til Kommissionen hjemmeside for sine midlertidige statsstøtteregler: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_20_838.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til forslaget.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt, da forslaget er nødvendigt for at sikre fair konkurrence på det indre marked.

Regeringen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget er en forordning, som vil være direkte gældende i EU-landene.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Ifølge forslaget forhøjes EU-budgetgarantien under EFSI som følge af Solvensstøtteinstrumentet med 66,4 mia. euro (2020-2024), der er det størst mulige tab for EU-budgettet under Solvensstøtteinstrumentet. I det omfang EU-budgettet påføres tab under Solvensstøtteinstrumentet, vil det have negative statsfinansielle konsekvenser for EU-landene, herunder Danmark, via EU's budget.

Det bemærkes, at der allerede i 2020 foreslås tilført 5 mia. euro i forpligtelser og 2,5 mia. euro i betalinger til solvensstøtte instrumentet. Denne merudgift adresseres Kommissionens forslag ændringsbudget nr. 6 til EU's 2020-budget.

Samfundsøkonomiske konsekvenser og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan have positive samfundsøkonomiske- og erhvervsøkonomiske konsekvenser i det omfang, at forslaget gør det nemmere for virksomheder med sunde forretningsmodeller, men som har solvensproblemer som følge af COVID-19-krisen, at tiltrække privat kapital og komme gennem krisen. Forslaget kan dermed være med til at sikre en hurtigere genopretning, fremme investeringer og mindske arbejdsløshed som følge af COVID-19-krisen, særligt i lande hårdt ramt af krisen.

Det er uklart, i hvilket omfang danske virksomheder vil finde det attraktivt at opnå finansiering på grundlag af Solvensstøtteinstrumentet.

Såfremt solvensstøtte til kriseramte virksomheder ikke udfases tilstrækkeligt hurtigt, eller at virksomheder med svage forretningsmodeller holdes kunstigt i live gennem instrumentet, må forslaget forventes at føre til svagere eller ulige konkurrence på det indre marked og lavere produktivitet.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Andre landes konkrete holdninger til forslaget kendes endnu ikke. Mange lande ventes generelt at støtte forslaget mhp. at mindske de økonomiske konsekvenser af COVID-19-krisen.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen ønsker, at EU-landene kommer bedst muligt ud af COVID-19-krisen, og at der sikres lige konkurrencevilkår på det indre marked. Regeringen er derfor i lyset af den ekstraordinære situation åben overfor, at der etableres et Solvensstøtteinstrument under EFSI-forordningen.

Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at forslaget er midlertidigt og begrænses til virksomheder med en levedygtig forretningsmodel, og som ikke var i problemer inden COVID-19-krisen.

Regeringen støtter, at Solvensstøtteinstrumentet skal bidrage til den grønne og digitale omstilling.

Regeringen er skeptisk overfor, at investeringsperioden for Solvensstøtteinstrumentet løber frem til og med 2024, idet det må forventes, at solvensproblemer i virksomheder med sunde forretningsmodeller mindskes i takt med, at økonomien genoprettes. Regeringen vil derfor arbejde for, at investeringsperioden forkortes og EU-budgetgarantien mindskes tilsvarende.

Regeringen lægger vægt på, at støtte fra Solvensstøtteinstrumentet gives i overensstemmelse med de gældende statsstøtteregler, herunder den nuværende, midlertidige COVID-19 statsstøtteramme, som indtil videre gælder til 31. december 2020, og fremtidige statsstøtteregler efter 31. december 2020.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om et Solvensstøtteinstrument under EFSI er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

For generel information om EFSI henvises til samlenotater forelagt Folketingets Europaudvalg ifm. ECOFIN 9. december 2014, ECOFIN 19. juni 2015 og ECOFIN 6. december 2016.

Dagsordenspunkt 4: Forslag til instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse

KOM(2020)409

1. Resume

Kommissionen fremlagde 28. maj 2020 et forslag om oprettelse af et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse (TSI).

Forslaget er baseret på Kommissionens forslag om et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse fra 31. maj 2018, som Kommissionen samtidig har trukket tilbage. Forslaget er en del af en pakke af forslag vedr. EU's flerårige finansielle ramme ("Multiannual Financial Framework" – MFF) for 2021-2027 samt genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen.

Støtten fra instrumentet er efterspørgselsdrevet og baseret på frivillighed. Det vil således kun være EU-lande, der anmoder om assistance, der vil modtage støtte fra instrumentet. EU-landene kan bl.a. anmode om teknisk støtte til reformer igangsat på EU-landenes eget initiativ, ifm. økonomiske tilpasningsprogrammer samt reformer relateret til EU's økonomiske samarbejde, fx de landespecifikke anbefalinger, EU-lov eller genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten, jf. særskilt dagsordenspunkt.

Instrumentet til teknisk støtte til reformgennemførelse vil træde i kraft fra 2021 og foreslås finansieret over EU-budgettet. Den samlede finansieringsramme for gennemførelsen af instrumentet til teknisk støtte til reformgennemførelse udgør i perioden fra 2021 til 2027 864,4 mio. EUR (svarende til 767 mio. EUR i 2018-priser).

Regeringen ser generelt positivt på forslaget og kan støtte oprettelsen af et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse (TSI).

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2020)409 af 28. maj 2020 fremlagt forslag til forordning om oprettelse af et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI).

Forslaget er baseret på Kommissionens forslag af 31. maj 2018 om oprettelse af et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse, der blev præsenteret som del af Kommissionens forslag til et europæisk reformstøtteprogram ('European Reform Support Programme', ERSP), som Kommissionen samtidig har trukket tilbage. Kommissionens nye forslag afspejler de hidtidige forhandlinger om ERSP og den enighed, der tegnede sig på teknisk niveau, om Kommissionens forslag om instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse fra maj 2018.

Med Kommissionens forslag lægges der overordnet set op til en videreførelse af det nuværende støtteprogram for strukturreformer (SRSP), der siden 2017 har ydet teknisk støtte mhp. at forbedre EU-landenes kapacitet til at gennemføre reformer, og som løber frem til udgangen af 2020.

Det nye forslag om et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse er en del af en pakke af forslag vedr. EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027 samt genopretning af EU-landenes økonomier i lyset af COVID-19-krisen offentliggjort 27.-29. maj.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 175, stk. 3. Ifølge denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure vedtage særlige tiltag mhp. at styrke samhørighed ud over strukturfondene, hvis der vurderes at være behov for yderligere at styrke samhørighed, og dette ikke kan gøres inden for rammerne af andre EU-politikker.

Forslaget er endvidere fremsat med hjemmel i TEUF artikel 197, stk. 2. Ifølge denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure vedtage særlige tiltag mhp. at forbedre EU-landenes administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten, bl.a. ved at fremme udveksling af oplysninger og støtte uddannelsesprogrammer.

Forslaget skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med instrumentet til teknisk støtte til reformgennemførelse (TSI) er at fremme samhørighed ved at levere teknisk støtte og rådgivning til reformgennemførelse i EU-landene.

Kommissionen begrundet sit forslag med, at der er behov for fremme af reformer for at sikre bæredygtig vækst og genopretning af EU-landenes økonomier efter COVID-19-pandemien. Reformerne skal adressere underliggende sociale og økonomiske sårbarheder i EU-landene, styrke økonomiernes robusthed og fremme potentialet for bæredygtig vækst. Hensigten med Kommissionen forslag er at fremme denne type reformer ved at yde teknisk støtte mhp. at styrke EU-landenes administrative og institutionelle kapacitet fsva. reformgennemførelse. Kommissionen lægger således op til, at TSI overordnet set skal være en videreførelse af det nuværende støtteprogram for strukturreformer (SRSP), som blev vedtaget af Rådet 11. maj 2017 og løber frem til udgangen af 2020.

Kommissionen foreslår, at man med TSI konkret kan yde teknisk støtte til reformer igangsat på EU-landenes eget initiativ eller ifm. økonomiske tilpasningsprogrammer samt reformer relateret til EU's økonomiske samarbejde, fx de landespecifikke anbefalinger, EU-lov eller genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten, *jf. særskilt dagsordenspunkt*. TSI kan således bl.a. benyttes til teknisk støtte til reformer vedr.

offentlig forvaltning, erhvervsklimaet, produkt- og servicemarkederne, sundhedssektoren, uddannelse og den finansielle sektor. Der vil i TSI være et særligt fokus på reformer mhp. at fremme den grønne og digitale omstilling. Tiltag, der støttes af TSI, kan også modtage støtte fra andre EU-programmer, -instrumenter eller -fonde.

De tekniske støtteforanstaltninger, som kan finansieres inden for rammerne af TSI, omfatter bl.a. rådgivning til beslutningstagere, udformning af strategier og køreplaner for lovgivningsmæssige, institutionelle, strukturelle og administrative reformer samt generel rådgivning fra eksperter, herunder udstationerede eksperter mhp. kompetenceopbygning i nationale myndigheder vha. af fx seminarer og træningsaktivitet. Støtteforanstaltningerne indbefatter bl.a. også indsamling af data og udvikling af relevante metodiske værktøjer.

Instrumentet til teknisk støtte til reformgennemførelse vil træde i kraft fra 2021 og foreslås finansieret over EU-budgettet. Den samlede finansieringsramme for gennemførelsen af instrumentet udgør i perioden 2021-2027 864,4 mio. EUR (svarende til 767 mio. EUR i 2018-priser)¹⁸. I tillæg til den samlede finansieringsramme har EU-landene mulighed for på frivillig basis at overføre midler afsat til teknisk assistance ifm. andre EU-programmer til assistance under TSI.

Proceduren for TSI

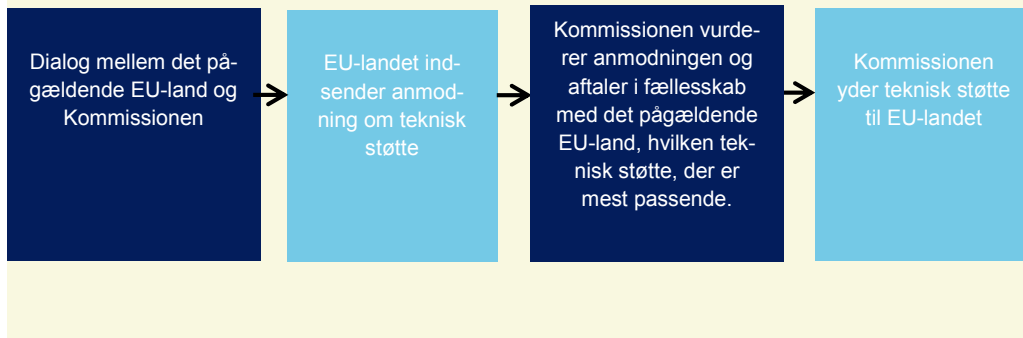
EU-lande indsender en formel anmodning til Kommissionen om at modtage teknisk støtte til gennemførelse af en konkret reform. I anmodningen specificeres formål mv. med den konkrete reform, og hvilken form for teknisk støtte, der ønskes.

Kommissionen vurderer herefter EU-landenes anmodninger om teknisk støtte ud fra en række parametre, herunder hvor presserende og omfattende de konkrete udfordringer, der ønskes adresseret med reformen, er, støttebehovet og EU-landets generelle administrative kapacitet. På baggrund af denne vurdering vil Kommissionen og EU-landet aftale konkrete tekniske støtteforanstaltninger, mål, en vejledende tidsplan, og det skønnede samlede finansieringsbehov, som fastsættes i en samarbejds- og støtteplan.

Kommissionen vil herefter vedtage et arbejdsprogram for gennemførelsen af det konkrete tekniske støtteprogram vha. gennemførelsesretsakter, hvorefter relevante tekniske støtteforanstaltninger kan iværksættes.

¹⁸ Det nuværende støtteprogram for strukturreformer (SRSP) har en samlet finansieringsramme på 222,8 mio. euro i perioden 2017-2020.

Figur 1
Oversigt: Gennemførelse af TSI

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal godkende forordningsforslaget i henhold til TEUF artikel 294 (den almindelige lovgivningsprocedure).

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om det konkrete forslag.

Europa-Parlamentet har generelt været positivt indstillet over for Kommissionens forslag om oprettelse af et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ifm. Kommissionens forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram af 31. maj 2018.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at TSI overholder nærhedsprincippet. Kommissionen begrundes dette med at: i) teknisk assistance til gennemførelse af reformer, der bidrager til samhørighed ved at understøtte genopretningen, økonomiernes robusthed samt konvergens mellem landene, er af fælles interesse for EU, ii) finansieringen over EU-budgettet er målrettet aktiviteter, hvis formål ikke i tilstrækkeligt omfang kan opnås af EU-landene selv, og hvor involvering på EU-niveau kan tilføre merværdi i forhold til EU-landenes indsats, iii) støtten ydes på frivillig basis efter anmodning fra EU-landene selv, og selve reformgennemførelsen er fortsat national kompetence.

Regeringen er generelt enig i Kommissionens vurderinger. Forslaget vurderes at kunne tilføre merværdi i forhold EU-landenes egen indsats, idet omfang instrumentet bidrager til gennemførelse af reformer, der fremmer genopretningen af de europæiske økonomier, økonomiernes robusthed og den grønne omstilling.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv direkte konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionen lægger op til et samlet udgiftsniveau for TSI på 864,4 mio. EUR (svarende til 767 mio. EUR i 2018-priser). Udgiftsniveauerne for TSI forhandles som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

TSI vil have statsfinansielle konsekvenser for Danmark via påvirkningen af EU-budgettet. Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget ventes at have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser i det omfang, det fremmer EU-landenes implementering af nationale reformer, der bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse.

8. Høring

Forslaget er ikke sendt i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige landes holdninger til det konkrete forslag kendes endnu ikke.

EU-landene ventes generelt positivt indstillet over for Kommissionens forslag, idet forslaget tager udgangspunkt i Kommissionens forslag om et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse af 31. maj 2018 (præsenteret som del af Kommissionens forslag om et Europæisk Reformstøtteprogram) og den efterfølgende behandling af dette forslag på teknisk niveau, og idet forslaget generelt lægger op til en videreførelse af det eksisterende instrument til teknisk støtte, der udløber i 2020.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter, at det efter 2020 fortsat vil være muligt for EU-lande at søge om teknisk støtte fra Kommissionen mhp. at styrke nationale myndigheders reformkapacitet, herunder opbygningen af institutioner og sikring af sund forvaltning. Regeringen kan derfor støtte forslaget om at etablere et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse (TSI).

Regeringen finder det centralt, at assistance fra TSI er baseret på frivillighed og klare begrundelser for merværdien ved den tekniske støtte til reformgennemførelse.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Folketingets Europaudvalg fik tilsendt grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til et europæisk reformstøtteprogram (ERSP) af 31. maj 2018 den 29. juni 2018, der bl.a. beskrev Kommissionens forslag om oprettelse af et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse.